

DOMOLJUB

Izhaja vsak četrtek. Cena mu je
3 K na leto. (Za Nemčijo 4 K, za
Ameriko in druge toju države 6 K).
— Posamezne številke se prodajajo
po 10 vinarjev.

S prilogami:
Naš kmečki dom, Društvenik, Naša gospodinja

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvo
„Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva
ulica. Naročila, reklamacije in in-
serati pa: Upravništvo „Domoljuba“,
Ljubljana, Kopitarjeva ulica.

Stev. 12.

V Ljubljani, dne 21. marca 1912.

Leto XXV.

Častili belokranjski volilci Slovenske Ljudske Stranke!

V četrtek dne 14. t. m., ste dali celi deželi sijajen
zgled strankarske zavednosti in discipline.

Z vso besnostjo se je vrgla propala liberalna
stranka na Belo Krajino, hoteča si jo osvojiti za vsako
ceno in z vsemi sredstvi.

Odbili ste, vrli belokranjski somišljeniki, ta naskok
še z večjo večino nego pred štirimi leti — kljub temu,
da je strankino vodstvo stavilo na Vašo strankarsko
zavednost in disciplino to pot še večje zahteve nego
pred štirimi leti.

Brezigledni naval ljudskih sovražnikov se je
zdrobil ob Vaši moški odločnosti in zreli sodbi.

S ponosom gleda na Vas vesoljna Slovenija, zdru-
žena v taboru Vseslovenske Ljudske Stranke.

Osramočen in pobit pa je sovražnik, ki je široko-
ustno oznanjeval naprej svojo „zmago“.

**Čast in hvala Vam, vrli belokranjski
somišljeniki!**

Z Bogom za ljudstvo!

V Ljubljani, dne 16. marca 1912.

Za zvršilni odbor Slovenske Ljudske Stranke:

Dr. Ivan Šusteršič
načelnik stranke.

Po volitvah v Beli Krajini.

V Beli Krajini so bile danes teden
volitve za deželni zbor namesto odsto-
pivšega poslanca Šukljeta. Zmagal je z
lepo večino kandidat, ki ga je bila po-
stavila Slovenska Ljudska Stranka, z
večjo, nego njegov prednik, kar jasno
kaže napredek. Liberalci Macele je zo-
pet, menda pač zadnjič, pogorel kljub
temu, da so liberalci topot res z izred-
no gorečnostjo in nepopisno pridnostjo
lagali, obrekovali, psovali, pili agi-
titrali, razbijali na Maceletovo kandi-
daturo. Kar leze in gre liberalnih val-
petov po naši deželi, vse se je vrglo na
Belo Krajino; od vseh plati kranjske
dežele so se vozili, kakor na semenj.
Po najmanjših občinah so hodili od hi-
še do hiše, premenjavali glasovnice,
preštempljevali ime našega kandidata
z liberalnim, dajali za pijačo, ponujali
denar in poizkušali, če ni vse drugo
nič izdal, izvabiti izkaznico. Vsak
pravičen človek mora reči, da so sto-
rili vse, prav vse, kar so mogli, in da
jim prav nič drugač ni manjkalo, ne-
go nekaj stotin glasov. Žalibog, da je
to poglavitna reč. Če to pot niso zma-
gali, pomenja to, da jim je v Beli Kra-
jini odzvonilo za vse čase. Vsakokrat
slabše! Uči nas pa ta volitev važnih
reči:

1. Liberalci so tvegali moči in de-
nar za slabo reč; brez ozira na to, ali
bodo zmagali, ali ne, so se vrgli v boj.
Čakali so jih udarci; niso se jih zbalili.
Žrtvovali so vse, kar so imeli. — Kaj
se to pravi? Ali ni to najživejši, naj-
močnejši opomin, da moramo mi, ki
sme srečno premagali liberalno moro,
in ki se borimo za dobro reč, v svojem
boju, da ohranimo in izpopolnimo, kar
imamo, kazati vsaj toliko vneme, ko-
likor je kažejo liberalci? Ti drže sku-

paj, kadar se gre proti nam, kakor veriga, če so prav osebno do grdega skrenuti med seboj: meščani in vaščani, uradniki in branjevci, učitelji in odrugi. Nihče ne vpraša družega, odkod je, kaj je; povohajo se, in če so liberalci, se sklenejo skupaj v boju in skupaj tudi prenašajo sramoto in zaničevanje.

Hvala Bogu: tudi na naši strani ne manjka gorečega navdušenja in moškega prepričanja. Bela Krajina se je izkazala v teh hudih dneh. Dobro je to zanje in za vso našo stranko. Zmagovito izvojevani boj nam kaže, da nam ne sme nikoli zarjaveti orožje v kotu, da se ne smemo nikdar dati zabitati v zaupno malomarnost, marveč da moramo brez prenehanja gojiti duha za boj proti liberalstvu na Slovenskem in da moramo s tem duhom prepoliti tudi mladino, ki ne ve po lastnih izkušnjah, česa je bilo vsega treba, preden se je zleknila politična moč naših liberalcev po tleh. Delo in boj!

2. V Beli Krajini se je pokazalo, kako so se znali nezanesljivi ljudje vrinuti v našo stranko. Par županov jo je potegnilo z liberalci in šlo za Maceleta, izvoljenih od naše stranke in na naš program. Paziti je treba pri izbiri mož, ki se jim da kaka politična moč v roke, da bodo taki slučaji nemogoči. Izdajavci so najbolj grdi, pa tudi najbolj nevarni. Zato je prav, da se pokažejo, da se jih potem vemo varovati in da se jih otresememo, kakor zasluzijo. Malo jih je bilo sicer teh izdajavskih pobegnikov, ogromna večina je ostala zvezta stranki, toda kar se je zgodilo, zahteva temeljite poprave.

3. Agitacija proti našemu kandidatu je zajemala svoje orožje iz očitanka, da je naš kandidat, izvoljeni poslanec Karel Dermastia, tujec, ki ga ljudje ne poznajo, Macele pa domačin. Ta reč je že stara in se je tudi drugod že večkrat rabil. Uspeha je pa imela v Beli Krajini zato več, ker je ta lepi del naše dežele res zaostal. Naši somišljeniki so sicer lahko upravičeno in s ponosom poudarjali, da je še S. L. S. začela skrbeti za ta pozabljeni okraj, da so se že pričele graditi ceste, da se je pričel pouk ljudstva z raznimi tečaji in da se ravnotekar pričenja graditi prepotrebna železnica, — vse po zaslugu naših poslancev. Stranka je pokazala skrb za Belo Krajino in zato so šli naši možje v boj za stranko, ne pa za osebo. Vendar pa se je pokazalo, da imata besedi domačin in tujec še vedno privlačno silo. Po svojem mišljenju spada tudi med volivci, ki so dali svoje glasove Maceletu, ogromna večina v naš tabor. Preslepila jih je pesem o domačinu, in na Belokranjskem, kjer je zveza z ostalo deželo še silno ohlapna, je boj proti »tuju« imel še mnogo moči. To je narobe, a tako je in s tem je treba računati. Ne zamerimo zapeljancem te zmote. Treba jih bo le podučiti, da je ljudstvu in njegovim potrebam vsak liberalec tujec, da je pa domačin vsak, ki se prispeva k naši stranki. Bili so časi, ko

nam je manjkalo kandidatov. Zdaj imamo pa povsod za javno delo v raznih zborih dovolj sposobnih mož. To bo stranka pri volitvah brezdvojbe vpoštevala.

4. Liberalci so na par krajih v volivnem boju s pijnimi razgrajači preprečili naš, shode. Pet, šest kričačev lahko razbi, vsak shod, če ni vse pripravljeno od naše strani in če naši ljudje ne vedo, kako naj se obnašajo ob taki priliki, da dosežejo svoj namen in da pri tem ne pridejo navskriž s so-

diščem. To bo treba za vse slučaje prav ureediti, da take reči ne bodo več mogočne. Imamo zakon o zborovalni svobodi in poskrbti moramo, da se bo izvršen, val vselej in povsod.

Vesela je zmaga v Beli Krajini. V imenu vse velike »Domoljubove« družine pozdravljamo vrle in zavedne volivce, obenem pa izražamo trdno upanje, da bodo zapeljani kmalu našli pot nazaj. Zanje so vrata, ki ostanejo izdajavcem za vedno zaprta, ne stežaj otvorjena!

IZID VOLITEV NA POSAMEZNIH VOLIŠČIH.

	Šuklje	Dermastia	Mazelle	Mazelle
	1908	1912	1908	1912
Adlešiči	59	67	39	91
Stari trg	44	94	70	95
Dobljinci	35	60	25	59
Telčji Vrh	30	55	33	99
Loka	41	46	31	50
Dragatuš	12	48	86	60
Sinji Vrh	4	18	44	53
Tanča Gora	21	50	24	25
Tribuče	16	49	31	36
Vinica	60	184	103	48
Kot	66	88	19	63
Božjakovo	91	89	1	16
Draščiči	53	67	—	10
Gradac	—	23	53	53
Črešnjevec	51	40	3	21
Lokvica	56	39	—	Mihelčič 3
Podzemelj	33	38	111	145
Radovica	79	85	—	17
Semič	99	128	8	105
Suhor	74	81	15	58
	914	1344	696	1113
			Mihelčič 53, Müller 2	

Po došlih nam brzjavnih poročilih je dobil kandidat S. L. S. Karel Dermastia 1344 glasov, liberalec Mazelle 1113 glasov, lokalni kandidat Mihelčič 53 glasov, Müller 2 glasova, neveljavnih glasov je bilo 26.

Leta 1908. je imel Šuklje 218 glasov večine nad Mazelleom. Sedaj znaša ve-

čina 231 glasov.

Bitka je dobljena. Slovenska Ljudska Stranka dviga svoj prapor v Beli Krajini vkljub vsem naporom nasprotnikov.

Stvar organizacije, intenzivnega političnega in izobraževalnega dela je, da se vrste naše stranke pomnože in utrdel-

Belokranjski volilci!

Pod težkimi pogoji sem prevzel kandidaturo. Boriti sem se imel s Sovražnikom, ki je nastopal z najpodlejšimi sredstvi, lažjo, podkupovanjem, obrekovanjem itd. Ali večina izmed Vas, častiti volilci, se ni dala prevariti in je zvesto držala s S. L. S. Zato hvala Vam iskrena! Skušal budem izkazati se vrednega Vašega zaupanja in pohitel budem zopet v najkrajšem času med Vas, da se Vam osebno zahvalim za izkazano zaupanje in da napravimo v medsebojnem dogovoru načrt delovanja za bodočnost.

Po boju na delo za ljudsko stvar!

Karel Dermastia
deželni poslanec.

Boj za Savo.

Dne 15. t. m. se je vršila pri okrajnem glavarstvu v Ljubljani važna vodopravna obravnava, pri kateri sta si stala nasproti kot stranki akcijska družba Leykam - Josefthal in kranj. dež. odbor. Oba sta vložila projekta za izkorisčanje savske vodne sile pri Medvodah in predmet obravnave je bil, kateremu projektu je prisoditi večja narodno - gospodarska važnost. Zastopana sta bila tudi železniško ministrstvo in ministrstvo za javna dela. Obravnava je vodil vladni svetnik pl. Cron. Inženir Čapek je kot državni izvedenec najprej popisal obo projekta in izdal svoje mnenje, da je projekt deželnega odbora tehničko popolnejši in narodno - gospodarsko važnejši.

Družba Leykam, katero je prišel osebno zastopat vrhovni ravnatelj Karel Taussig z Dunaja, ugovarja proti temu, da se o projektu deželnega odbora sploh obravnava in zahteva, da se ga a limine odkloni. Sklicuje se na svoje stare vodne pravice in naglaša, da je družba Leykam ena najstarejših industrij, ki ima na Kranjskem štiri naprave in velike papirnice skoro v vseh kronovinah. Na milijone vrednosti porabi vsako leto v surovinah in je eksport tako velik, da močno vpliva na trgovsko bilanco cele države. Take mu podjetju naj gre prednost pred deželo. Poleg tega daje zasluga mnogim delavcem. Deželni odbor hoče pa to važno industrijo zadušiti, dasi lahko dobi moči na drugih vodnih stopnjah. Protestira proti temu, da bi dežela z vodo špekulirala in električni tok monopolizirala.

Zastopnik deželnega odbora dr. Lampe izjavlja:

Projekt družbe Leykam je neizvedljiv. Ona ima sicer dve vodni pravici, svet pa, ki bi prišel po tem projektu pod vodo, je last dežele, ki tega sveta ne da pod nobenim pogojem iz rok. Namen dežele ni, kako industrijo oškodovati, ampak nasprotno, deželni odbor hoče razvoj industrije s svojo akcijo nogočno pospešiti. Z narodnogospodarskega stališča je veliko koristnejše, ako se vodne sile izrabijo od strani avtonomne uprave in dajo na razpolago najrazličnejšim interesentom, kakor pa da se jih polasti en posameznik. Deželni odbor je pripravljen družbi Leykam dati ves za njen raznovoj potreben tok, njen projekt pa bi dal veliko več sile, nego je tovarna potrebuje. Vsled tega bi morala tudi tovarna tok prodajati. Mnogo industrij v deželi je, ki se samo zaradi tega ne morejo razviti, ker jim manjka cenene motorne sile. Veliko korist podeželne centrale je tudi večina kranjskih veleindustrijcev že spoznala in zato so je priglasilo pri deželnem odboru že odjemalcev za 10.000 do 12.000 konjskih sil. Deželni odbor želi pospeševati tudi razvoj malega obrtništva. Propad malih obrtnikov je velika socialna nevarnost, katero skušata država in dežela

odvrniti s pospeševanjem malega obrta. Mali obrtniki, ki dobe od dežele cene električni tok, si bodo mogli urediti strojni obrat in bodo tako postali zmožni za konkurenco. Deželni odbor je stopil v zvezo z upravo železnic, ker želi, da bi se gorenjske železnice elektrofificirale. Po električnem obratu bi se vpeljali pogostni majhni vlaki, ki bi silno poživili lokalni in tujski promet na Gorenjskem. Pa tudi poljedelstvo se mora letiti strojev, vsled splošnega pomajkanja delavnih sil. Poljedelstvu hoče podeželna centrala dati v to svrhu potrebitno silo. Občine bi dobile od dežele tok za javno in zasebno razsvetljavo. V ta namen namerava deželni odbor žično omrežje raztegniti kolikor mogoče na široko, da čim več krajev uživa dobrote električne naprave. Res je, da je deželni odbor vložil prošnje tudi za koncesijoniranje drugih projektov. To pa je storil zaradi tega, da se zgrade razne stopnje po potrebi, ki se potem med sabo zvežejo. Po taki veliki hidroelektrični napravi bi dobila naša domača industrija varnost, da je ne zadenejo katastrofe, kakoršne so mogoče vsled štrajkov v premogokopih. Deželni odbor odločno zavrača očitjanje špekulacije. Preskrba občinstva z električnim tokom za luč in gonično silo je ena najvažnejših nalog avtonomnih korporacij. Naše občine so pa teritorialno premajhne in denarno preslabе, da bi mogle racionalno zgradbo velikih vodnih stopenj iz lastne moči izpeljati. Zato je deželni odbor to komunalno nalogo prevzel nase in jo bo izvedel. O monopolizaciji električnega toka bi se bolj opravičeno govorila, ako bi vodna moč se prisodila privatni družbi. Dežela je veliko bolj poklicana, da varuje splošne narodno-gospodarske koristi, kakor pa privatna družba. Detajlno prodajo toka nameščava deželni odbor izročiti občinam, ki dobe s tem nov vir dohodka, seveda z določitvijo maksimalnega tarifa. Slednji izjavlja deželni odbor, da bo rabo vseh javnih neeraričnih cest pridržal samo sebi za deželne električne daljnoveze in ne bo dovolil na svojih cestah daljnovidov nobeni konkurenči. S tem je tudi družbi Leykam in vsakemu konkurentu onemogočeno, da bi od Save dovedel tok v svoje ali druge oddaljene industrijalne. Prisoditi je torej projektu deželnega odbora večja narodnogospodarska važnost.

Zastopniki železniškega ministrstva se v polnem obsegu pridružijo izjavi deželnega odbora. Deželni projekt je za elektrificiranje železnic ugodnejši in mu je prisoditi večja narodnogospodarska važnost.

Tudi zastopnik hidrografičnega centralnega urada iz c. kr. ministrstva za javna dela se izreče za deželni projekt.

Pismena razsodba politične oblasti izide pozneje.

Političen pregled

DRŽAVNI ZBOR.

Avstrijska vlada je v žalostnem položaju, da v zbornici nima nikake zanesljive večine, a še žalostnejše je, da si je ne zna poiskati. Možje, ki vodijo sedaj vladno krmilo, ne poznajo nobene očitnosti in ne kažejo pravih zmožnosti. 2 meseca je počival drž. zbor, pa kakor je bil položaj nejasen ali bolje žalosten poprej, tak je tudi sedaj. Vlada čaka menda, da kak nenavaden dogodek razreši položaj in ustvari delozmožnost našega parlamenta, a zdi se, da bo vlada moralna biti sama za predmet tega dogodka, ker s svojo nezmožnostjo se ne bo racila držati. Sedaj so edini Poljaki, katerim je vlada pričela graditi kanale, pripravljeni podpirati jo; vse druge veče stranke se sramežljivo skrivajo. Čehi čakajo, ne vedo, ali bi, ali ne, ali naj so z vladom, ali ne. Nemci zopet niso posebno navdušeni, krščanski socialci pa so bili že od prej v nasprotju z vladom. Pri ti nejasnosti in nemarnosti velikih strank in predvsem vlade spi delo v odsekih in zbornične seje zevajo praznote.

Borzne spekulacije.

Malo življenja v ta dolgčas je prinesla razprava radi sleparij akcijske družbe v Steyer-u, kjer izdelavajo puške. Zadnja leta so akcije (delnice) te družbe znašale 825 K, kar je visoko nad osnovno ceno, za katero so izdane. Nenkrat pa so veliki delničarji, ki imajo večji del akcij v rokah, zagnali krik, da gre družbi slabo. S tem so ostrašili male delničarje, ki so hitro prodajali svoje delnice za 800 K. Te so pokupili nato veliki akcijonarji in potem spet proglašili, da se družbi dobro godi. Pri tem so cene delnic zopet zrastle, mali delničarji pa so bili odrinjeni in zelo oškodovani. Pa sleparija je šla dalje. Ko jih je ostalo dovolj malo pri koritu, so razdelili 2,100.000 kron rezervnega zaklada med delničarje kot nekake zastonjske delnice. Zato so rabili seveda dovoljenja vlade, ki jim ga je v naših gnilih razmerah tudi dala. Radi tega dovoljenja so sedaj zgrabili razni poslanci vlado, predvsem finančnega ministra, ki pa je za svojo osebo pri sleparji nedolžen. Pri ti priliki so razni poslanci ostro bičali zistem, ki se je pri nas udomačil, da namreč upokoje zgodaj visoke uradnike. Ti vstopijo, ko vlečejo od države že masten penzion, še v kako zasebno službo, kjer so zopet dobro plačani. Tako dvakrat vlečejo plačo, ko še ene niso zaslužili.

Draginje konec.

Vesela novica iz parlamenta je, da je spet za enkrat konec draginjskih razprav. Zbornica je namreč sprejela dolgo vrsto predlogov, s katerimi naj bi bila draginja odpravljena. Važnejši so proti podraženju premoga in špirita.

Glavnega seveda niso sklenili, namreč zakona proti kartelom, ki so edini in glavni vzrok vse draginje. Za tako stvar naša vlada in naši socialni demokratje nimajo korajče. — Za vedno pa draginjskih razprav še nismo rešeni. Draginjski odsek še obstoja in enketa (poizvedovanje) o kartelih, ki naj bi kartelni zakon zavlekla, se je šele pričela.

Brambna predloga.

Večjega pomena je razprava o brambeni predlogi, ki smo jo že lansko leto po vsebini povedali. Gre se v prvi vrsti za vpeljavo dveletne vojaške službe pri pehoti in topništву; pri konjenici se bo služilo tri leta, pri mornarjih pa štiri. Zato pa se rabi vsako leto veliko več vojaških novincev. Tako upajo na eni strani, da okrepe armado in jo napravijo dovolj močno v primeri z drugimi državami, na drugi strani pa se bo mnogim olajšalo vojaško breme, posebno ker se bodo lažje dovolile razne službene olajšave z ozirom na družine. 20 let sem je naša vojska enako močna, dočim se laška ali pa nemška neprestano množi, zato pa je bil zadnji čas, da se je nekaj storilo. Za predlogo bodo glasovali vsi pametni poslanci, seveda, če se bodo nekatere stvari še spremenile. Veliko sitnosti povzroča Ogrska, kjer vlada v parlamentu obstrukcija, v vladu pa kriza. Madžarske spletke smo že opisali. Sedaj ti ljudje, ki so razkrinkani pred vsem svetom, tuhtajo, kako bi se rešili iz zagate. Radi obstrukcije na Ogrskem tudi avstrijski parlament ne more rešiti popolnoma predloge, kajti stvar je skupna in jo morata oba parlamenta obdelati. Če Ogrov še ne sreča pamet, bo avstrijska zbornica najbrž sprejela provizorij (začasno rešitev predlog.)

Pri prvem branju predloge je govoril izmed jugoslovanskih poslancev dr. Sesardič, ki je kazal posebno na to, koliko so Jugoslovani že žrtvovali za vojske, kako pa se jih zato malo upošteva. Hrvatje so se borili na vsakem bojišču za Avstrijo, ta pa jih je sedaj izročila Madjarom na milost in nemilost. Zaradi njegovega ostrega nastopa proti Madjarom so mu mnogi poslanci čestitali.

ZBLIŽANJE AVSTRIJE IN RUSIJE.

K zblížanju Avstrije in Rusije, ki prihaja vedno bolj na površje, bo vplivalo zelo, da je bil odpoklican iz Cari-grada ruski poslanik Carikov, ki je bil hud nasprotnik Avstrije. Rusija hoče z Avstrijo postopati na Balkanu skupno in ohraniti sedanje razmere. Našemu sedanjemu zunanjemu ministru Berchtoldu so diplomatični krogi v Rusiji zelo prijazni.

NAPAD NA LAŠKEGA KRALJA.

Pretekli četrtek videl je Rim zopet enega izmed žalostnih dogodkov, ki se v našem času tako pogosto ponavljajo, namreč napad na kronano glavo. Ta dan se je brala v cerkvi Panteon ob 8. uri tih maša za pokojnim kraljem Umbertom, katerega je v Monci dne 29.

junija 1900 na javni cesti ustrelil laški anarhist Caietano Bresci. Žena ustreljenega kralja Margareta je že čakala nekaj časa na svojega sina kralja Viktorja Emanuela in kraljico. Med tem časom pa se je zunaj cerkve odigral žalosten dogodek. Mlad zidar, Antonio D'alba, komaj 21 let star, po mišljenju anarhist, je iz daljave štirih metrov na cesti Via Lata trikrat na kralja ustrelil, ne da bi ga zadel. Kralj je ostal precej miren, ker je takih napadov že vajen. Že dne 24. junija 1906 so podložili pod njegov vlak tri bombe pri postaji Castaferatti, a so jih srečno o pravem času opazili. Tudi laško leto dne 12. oktobra je srečno ušel smrti, ko so anarhisti streljali na stražo pred njegovim vozom. Laški kralj ima teďaj posebno srečo, da je še živ.

V Rim so prišle takoj čestitke od vseh strani. Lahe je posebno razveselilo, da je njihovemu kralju čestital na rešitvi prvi naš cesar. Prijedali so kralju in kraljici velike ovacije in poslanci so šli skoro vsi čestitat kralju korporativno. Po mestu so izobesili zastave.

Pri napadu je bil težko ranjen major Lang, ki je načeloval kirasirjem, ki so spremljali kraljevi voz. Vendarmenda tudi njegove rane niso smrtnonevarne.

VOJNA.

Z bojišča ni skoro nikakih poročil. Eni kakor drugi počivajo. Pogosteje so novice o posredovanjih, ki pa večinoma ne bodo odgovarjale resnici. Važne pa so vesti, da se pripravljam Lahi na napad na Solun in tako prisilijo Turke k miru. Ker bi bila pri tem prizadeta tudi naša trgovina, to lahko povzroči nove zapletljaje.

Turkom je silno veliko na tem, da jim ostanejo Arabci vesti. V ta namen je poslal sultan načelniku Sennuzijev, ki so največji sovražniki Lahov med Arabci, bogata darila.

General Pecori, ki je bil krv, da so jo Lahi pri Bir-Tobras izkupili in je bil odpoklican, je sedaj izročil vladu spomenico, v kateri zvraca krivdo na druge in odkriva stvari, ki bi bilo za Lahe bolje, če bi ostale tajne.

STAVKE RUDARJEV.

Angleški rudarji še neprestano stavkajo. Kakor se vidi iz poročil, se jim pri tem ne godi slabo. Stavkarski zakladi, ki so jih v prejšnjih letih zbrali, jih tako dobro podpirajo, da se mnogim bolje godi, kakor preje. Neko gledališče pravijo, da bo samo od stavke obogatelo. Tu namreč nastopa kot igralka hči enega delavskih voditeljev in rudarji, ki drugače nimajo časa za gledališče, sedaj ko ne delajo, pridno hodijo gledat, kako nastopa hči njihovega ljubljenca. — Pogajanja med delavci in gospodarji še vedno niso privedla do nikakih uspehov.

Na Nemškem, kjer se je tudi začela stavka, pa se stvari ne razvijajo tako mirno. V krajinah ob Ruhri so nahujskali delavce k stavki socialni demokratje, ki upajo sedanjem štrajk na Angleškem uporabiti za to, da okrepe

svoj vpliv. V teh krajih je namreč zadnja leta zelo narastla krščansko-socialna organizacija, ki odvzema socialistom vedno več pristašev. Vedeli so pa sociji, da krščanski delavci ne bodo kar meni nič tebi nič pustili dela in pričeli štrajkati prvič, ker štrajk ni pravičen, drugič pa, ker je sedanji čas neprimeren. Ne mogli bi namreč pridobiti na svojo stran drugega občinstva, ki se boji že angleškega štrajka zadosti, sami pa delavci niso tako močni, da bi, kakor na Angleškem, mogli vzdržati toliko časa. S tem, da ne bi hoteli v štrajk, hoteli so sociji krščanske delavce razkričati za ljudi, ki se ne zmenijo za bedo tovarišev na Angleškem in tako škodovati njih organizaciji. Pa kakor vse kaže, se jim bo to izjavilo. Komaj polovica delavcev se jim je pridružila, drugi delajo naprej. Razume se, da pride med delavci, ki delajo in štrajkovci do prepričev, v katere posega policija. Pri tem pa so se razvili hudi boji, v katerih je bilo več oseb ranjenih. V te kraje je poslala vlada mnogo vojaštva. — Drugod po Nemškem niso rudarji nikjer pustili dela.

LISTER

Velika noč leta 1810.

(Konec.)

Nikolo je storil, kakor mu je bilo rečeno, in stopal za strežajem. Ta je odpri drugo sobico. Nikolo se je oziral okrog sebe, kje bi zagledal kako omaro, da obesi prinešeno obleko. V tem hipu stopi iz sosednje sobe šibka, bleda poslava v zakrpanem belem talarju in obledeli rdeči amiceti in z belo čepico na častitljivi glavi.

Bil je Pij VII. sam, ki je stal pred krojačem. To nenadno presenečenje mu je skoraj zaprlo sapo. Pokleknil je na tla in solze veselja so mu zalile oči.

Stari služabnik je spoštljivo v nekaterih besedah poročal o velikonočnem darilu savonskih katoličanov, razgrnil pred papežem fino, krasno delo in sklenil svoje pripovedovanje:

»Sveti Oče, veliko in malo je zbiralo, da bi Vaši Svetosti za Veliko noč napravilo novo praznično obleko. Ker pa za blago nihče ni hotel vzeti denarja in tudi krojač za svoje delo ne, je zbrani denar ostal kot velikonočno darilo. V imenu zvestih katoličanov tega mesta, ki so pri vsej svoji bolesni in sočutju srečni in ponosni na to, da imajo v svoji sredi poglavljajo svete Cerkev, prosi tedaj dobrí mojster Nikolao Vašo Svetost, da blagovolite sprejeti darila, ki jih poklanja dobra volja Vaših zvestih podanikov, in blagosloviti vse darovalce. Pri tem, ko pošiljajo ta darila, želijo tudi, da bi dobrí Bog kmalu osvobodil Vašo Svetost in Vam vrnili izgubljeno posest.«

Solze so blestele papežu v očeh, ko je ginjen gledal krasna darila in sivo-lasega krojača pred seboj.

»Naš Gospod in Učenik«, začne sv. Oče, »je neskončno dober in pošilja svojemu nevrednemu služabniku v največji bedi in stiski sladko tolažbo, kakoršno je tudi on sam v najbrdkejši uri svojega življenja, na Oljski gori prejel od svojega nebeškega Očeta. Njemu bodi čast in večna slava za vse to; in vam, mojster Nikolo, se najprisrčnejše zahvaljujem za dokaze vaše udanosti in ljubezni. Povejte tudi vsem, ki so mi napravili to krasno velikonočno veselje, da se jim ubogi, ujeti naslednik sv. Petra zahvaljuje in vas vse in celo mesto iz srca blagoslavljva in da ne bo nikdar pozabil, kar ste mu storili. Rad sprejmam krasno oblačilo — nikdar se mi ni zdela kaka stvar tako lepa in prijetna — in oblekel je bom na sveti velikonočni praznik. Če bi pa Vsemogočnemu dopadlo, da me živega še kedaj popelje nazaj v Rim, tedaj hočem, tako povejte svojim prijateljem in znancem, iti v mesto in v svoje nekdanje stanovanje v obleki, ki mi jo je poklonilo dragi mi prebivalstvo mesta Savone. In ob vsaki Veliki noči, dokler bom živ, bom nosil to obleko. Iz srca rad sprejmam tudi denarno darilo, ki mi bo v potrebnem podporo in mi ne bo treba biti drugim v breme in nadlogo. Dobri Bog naj vam vsem podeli obilo svetega velikonočnega veselja in bogatih milosti vašim dušam!«

Ko je papež govoril te besede, je položil svojo desnico na krojačovo glavo in mu podelil svoj blagoslov. Nato ga je vprašal, če ima kaj družine, koliko je star, od kje je doma, in nazadnje, ali nima nikake želje več.

Nikolo, ki je bil same brezmejne sreče skoro pijan, se je kot pristen Italijan hitro osrčil in dejal: »Sveti Oče, zase nimam nikake želje več, ker sem bil deležen največje sreče, ki jo ima samo svet, da smem namreč jaz, ubogi, priprosti krojaček zreti v obraz namentniku Kristusovemu, tedaj lahko rečem s svetopisemskim Simeonom: »Sedaj rad umrjem!« Toda — če smem prositi, imel bi še za svoje someščane eno željo . . . — Seveda — ne vem — ali bo mogoče . . .«

»In to je?« vpraša Pij smehljaje.

»Najsrečnejši dan za celo Savono bi bil, če bi mogli katoličani enkrat videti javno svojega vrhovnega poglavarja. In potem —«

»E poi?« vpraša papež, ki je postal pri teh besedah resen.

»In potem bi si Savonci šteli v največjo srečo, če bi dobili v spomin obleko, v kateri živi tukaj Vaša Svetost kot ujetnik hudobnega Napoleona . . .«

Pij VII. se je sedaj zopet nasmehnil.

»Če vam je kaj na tem ležeče, da dobile talar starega, betežnega moža — tedaj se to lahko zgodi; saj zame ta zamenja ni slaba.« Pri teh besedah je namignil strežaju in ta je razumel, kaj mu je storiti.

»Kar se pa tiče prve želje, je nadaljeval sveti Oče, »me srce silno žene, jo izpolniti, ako bi bilo to odvisno samo od moje volje; toda vsak moj korak je odvisen od volje mogočnega francoskega kralja. Zato povejte mojim dobrim Savoncem: Ako bo papežu mogoče, bo na Veliko noč prisostvoval slavnostni službi božji v stolnici. Natančnejša poročila dobri glede tega o pravem času stolni župnik.«

S temi besedami je bil Nikolo odpuščen.

Ko pride domov, ni od same sreče vedel, kaj bi storil; bil je kakor brezumen. In dasi je moral ljudem, ki so trumoma prihajali k njemu, vedno iznova priovedovati svoje doživljaje v škofijski palači, se tega vendar ni naveličal. Kar je bilo pri tem tudi nekaj vredno in za kar se v začetku niti menil ni, je bilo to, da je naenkrat dobil celo vrsto naročnikov — bilo jih je toliko, da je moral dobiti nekaj pomočnikov, da je mogel vse zadovoljiti. Kjer si da sam papež napraviti svojo obleko, tu sme pač isto storiti tudi najimenitnejši in najbogatejši meščan.

Bilo je 22. aprila leta 1810., na Velikonoč. Stoterni zvonovi so oznanjali preko dežele veselo Vstajenje Gospodovo. V savonski luki so mirno, praznično stale zasidrane ladje, nad hišami so plapolale zastave, v stolnici so pa močno donele orgle; do zadnjega kotička je bila natlačena cerkev, zunaj pa so se še gnetli tisoči in tisoči.

Ravnokar je dospel papež do glavnih vrat. Tu ga je pričakovala mestna duhovščina, množice so pa klečale v prahu, da počaste Kristusovega namentnika. V svetlih solnčnih žarkih se je svetil in blestel snežnobeli papežev talar, preko pleč pa ni žarela škrilatna amiceta, ampak druga iz dragocene bele svile. To je moral krojač Nikolo še posebej za Veliko noč izgotoviti, ker mu je papežev strežaj povedal, da nosi papež cel velikonočni čas le belo in nikdar rudeče.

Papež je šel v slavnostnem izprevodu v cerkev, sedel na tron, in v njegovi pričujočnosti se je pričela slovesna sv. maša. Vse oči tisočglave množice so bile neprenehoma uprte v bledo, bolehalno postavo pod baldahinom — saj je vsakdo vedel: to je naš papež, to je naslednik sv. Petra; to je drzni krmkar, ki pogumno in samostojno vodi čolnič sv. Cerkve in ne pusti, da bi mu kdo drugi narekoval njegovo smer; to je oni Kristusov borilec, ki je storil, česar si ni upal noben drugi svetni mogočnež: ki je objestnemu Napoleonu javno povedal resnico, mu očital njegove hudobine in ga izobčil iz sv. Cerkve; to je trpin in mučenik za svobodo Kristusove Cerkve, ki raje trpi kruto jetništvo in grdo ravnanje, kakor da bi izdal njene pravice. In vsakdo izmed navzajem je vedel, da je važen dogodek, ki ga je doživel. In ko je potem Pij VII. razprostrel svoje roke in jih tresoče dvignil proti nebu, prav kakor bi s sveto silo hotel nase potegniti božje usmiljenje in ko je potem z jasno donečim

glasom podelil zbranim množicam svoj blagoslov, tedaj je Savona občutila, da je prejela ne samo blagoslov papeža, ampak blagoslov svetnika.

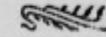
Spodaj pod zatemnelim zidovjem stare trdnjave z grozečimi žreli topov, pa je z enakomernim, zamolklim glasom šumelo in hrumele morje, kakor bi hotelo reči: jaz sem podoba večnosti; in pred večnostjo ni nihče velik, tudi Bonaparte ne.

Ta je v naslednjem letu z naravnost nečloveškim postopanjem proti papežu, ki je ostal neupogliven, postavil krono svojemu hudobnemu počenjanju s tem, da je Pija VII., dasi je bil ta že blizu smrti, pustil odpeljati v Fontainebleau na Francoskem, da bi ga tam si primoral k udaji.

Toda že so se dvigali na severu temni oblaci, ki naj bi uničili Napoleono slavo in njegov napuh. Še isto leto je videla Evropa Napoleona, kako je bežal iz Moskve v Pariz; njegova nepremagljiva vojska je ležala mrtva na snežnih ruskih poljanah, in dve leti pozneje, 24. maja 1814, je Pij VII., viharino pozdravljen od svojega udanega ljudstva, slavljen od vseh narodov in vladarjev evropskih, slavil svoj vhod v Rim in cerkveno državo, ki sta bila zopet osvobojena.

Napoleon je bil pa leta 1813. pri Lipskem popolnom premagan in dne 4. maja naslednjega leta je kot izgnanec in jetnik stopil na otok Elbo. Še enkrat in zadnjikrat je zaplopala njegova sreča, a že leta 1815. je doživel svoj zadnji in odločilni poraz pri Waterloo. Angleži so ga ujeli in ga odvedli na samotni, skalnatni otok sv. Helene, kjer je do svoje smrti premišljeval svoja dela, premišljeval minljivost posvetne sreče. Svoje domovine v življenju ni več videl; v pregnanstvu, v ujetništvu je umrl. Pij VII. pa, s katerim je Napoleon tako kruto postopal v dneh svoje slave, mu ni samo zri v grob, ampak ga je še celo preživel za dve leti.

V mnogih rodbinah mesta Savone skrbno hranijo še danes majhne koščke belega blaga. To so deli obleke Pija VII., katero je izročil krojaču, da jo razdeli. Ti ostanki so navidez malenkostna, neznačna stvar — a glasno govore tudi dvajsetemu in vsem bodočim stoletjem.

Smešnice.

Pogojno. Župnik bolniku: »Boste res vsem razžalnikom odpustili?« — Bolnik: »Vsem, go-spod župnik, le Fortunatu nel Me je preveč otrnil!« — Župnik: »Odpustiti morate vsem, brez izjeme. Če umrjetе, bo prepozno!« — Bolnik: »No, odpustim tudi Fortunatu, če bom umrl; če pa ne, ostane pri starem!«

Odveč. »Ne dajte otroku toliko češpelj — ga bo trebuh boleli!« — Mati: »Nič ne dé — saj ga že boli!«

Spoznal ga je. A.: »Ali bi smel z vami eno besedo na tihem spregovoriti?« — B.: »Je morabit ta beseda — denar?«

Očiten dokaz. Zdravnik: »Oče, kakor vidi, vam je žena vendarie umrla!« — Mož: »Kako pa poznate?« — Zdravnik: »Ker ste takoj vesel.«

RHZGLED PO DOMOVINI

Pričetek gradnje belokranjske železnice. Prva lopata pri zgradbi belokranjske železnice se zasadi, kot je sedaj za stalno določeno, v soboto, dne 23. marca, ob 11. uri dopoldne v mestnem parku v Novem mestu. Blagoslov izvrši prošt novomeški dr. Sebastijan Elbert. K slavnosti pričakujejo železniškega ministra dr. Foersterja, deželnega predsednika barona Schwarza, deželnega glavarja dr. Šusteršiča in več drugih dostojanstvenikov.

Naši poslanci za Belo Krajino. V državnem zboru so dne 15. marca dr. Šusteršič in tov. vložili interpelacijo na poljedelskega ministra v prilog odprtju maje za živinski promet med Belo Krajino in Hrvaško, ker je ta živinski promet za Belo Krajino največje važnosti.

Iz deželnega odbora. V zdravstveni zastop škofjeloški je imenovan župan Jožef Guzelj, v zdravstveni zastop tratski župan Anton Uršič.

Cestni odbori. Za načelnika za cestni odbor vrhniški je izvoljen Valentin Rihar, župan v Polhovem gradu, za namestnika Franc Furlan na Verdu. Za načelnika v trebanjskem odboru je izvoljen Jožef Kek, župan velikoški, za namestnika trebanjski župan Ivan Huč.

Gospodinjska šola v Repnjah. Dne 1. maja t. l. se prične na deželnim gospodinjski šoli v Repnjah poletni učni tečaj, ki bo trajal do 25. oktobra. Ker je umno gospodinjstvo zlasti ob današnjem draginji velikega pomena za vsako družino in ker le izobražena gospodinja more času primerno voditi gospodinjske posle, opozarjamо prav posebno na ta tečaj one starše, ki imajo odrasle hčere. Na zavodu se dekleta v šestih mesecih temeljito priuče vsega, kar je treba vedeti in znati vsaki še tako priprosti gospodinji. Zlasti se izvežajo v kuhanjу, šivanju, pranju, likanju in raznih drugih gospodinjskih poslih. Zavod ima obširna posestva in se vsled tega nudi gojenkom dovolj prilike, da se izurijo tudi v poljskih delih, v živinoreji, mlekarstvu, sadjarstvu itd. Vrhutega se strogo pazi, da se gojenke krščansko odgoje in tudi primerno olikajo. Za vso oskrbo, stanovanje, hrano in pouk se plačuje mesečno 30 K. Priglasila sprejema in vsa pojasnila daje vodstvo deželne gospodinjske šole v Repnjah, pošta Vodice, Gorenjsko.

Šestdesetletnica družbe sv. Mohorja. Družba sv. Mohorja bo to leto k svoji 60letnici obstoja izdala jubilejni kaledar s celim imenikom, kakor je bil prej v navadi. Vsak Slovenec naj

si šteje v posebno čast, da se bo njegovo ime bliščalo v letosnjem imeniku. Opozarjamо, da se posamezni zakasneli priglašenci sprejemajo le še pri odboru družbe v Celovcu.

Konj ubil človeka. Dne 11. t. m. je Franca Veithauzerja s Cirkove pri Venetu na Štajerskem konj tako hudo udaril, da je drugo jutro ob 8. umrl. Zapusča mlado vdovo in 1 otroka.

Požar. V Banovcih pri Ljutomeru je minuli teden pogorela hiša posestnika Alojzija Novaka. Požar je napravil precejšnje škodo.

Semenj pri Sv. Antonu v Zdenski vasi pri Dobrepoljah se radi praznika M. B. vrši letos dne 26. marca, to je v torek po prazniku.

Dva samoumora na Goriškem. V petek, dne 15. marca, so potegnili iz Soče truplo prodajalca krompirja Fr. Devetaka iz Št. Andreža. V četrtek je še s svojim priateljem pil v Gorici. Ko sta se poslovila, je dejal, da se ne vidita več. Drugi dan pa je izvedel žalostno novico. Baje so ga preganjali dolgori. — Dne 13. t. m. ob pol 4. uri popoldne se je ustrelil c. kr. gozdar Josip Siegel v Otlici pri Ajdovščini. Vzrok bržkone blaznost. Razbil si je glavo popolnoma.

Strašna nesreča se je zgodila dne 12. t. m. popoldne ob pol štirih na kolodvoru v Divači. Na obračalni plošči so poskušali dvigalo. V jami pod mostom je bil pri delu železnični ključavničar Ivan Roscher. Po nesreči se dvigalo preobrnje in pada na Roscherja. Stre mu glavo in ga tudi na telesu hudo poškoduje. Ko so ga dvignili izpod dvigala, je še enkrat izdihnil in takoj umrl. Bil je star 34 let. Zapusča vdovo in majhne otroke.

Velika nesreča na železnici. Dne 13. marca zjutraj ob 5. uri se je na postaji Tizebi, ki leži eno uro od Krakova, zgodila strašna nesreča. Tovorni vlak je zavozil v osebni vlak, s katerim se je vozilo 1000 delavcev in izseljencev. Razbili sta se obe lokomotivi in 20 železniških voz. Iz razvalin so potegnili 3 mrtve in nad 100 ranjencev, ki so jih prepeljali s posebnim vlakom v Krakov. Pogled na ponosrečena vlaka je bil grozen.

V Ameriki umrli Slovenci. V Clevelandu je umrl Slovenec F. Kolenc. Rajnki je doma iz Mokronoga na Dolenskem. Zapusča soprogo in pet nepreskrbljenih otrok. Istopako je v Clevelandu umrla 29letna Slovenka Rozalija Trampus.

Na živinske sejme na Kranjskem ne smojo živinorejci s Štajerske, kar posebno občutijo v Posavju. Vsled raznih pritožb se je poslanec dr. Benko-

vič obrnil na živinozdravniške deželne oblasti v Ljubljani in Gradcu, odkoder je dobil obvestilo, da se bo ustreglo želji štajerskih živinorejcev in jim bodo tudi kranjski sejmi odprti. Prošnje občin naj se pošljejo naravnost na na mestnijo.

V temi zašel in utonil. Janez Strukelj, po domače Čednik iz Žerovnice pri Rakeku je šel v sredo, dne 13. t. m., v gozd. Zvečer je prišel v Lipsenj, se tam ponudil do 11. ure zvečer in odšel v Žerovnico domov. Noč je bila temna in tako je najbrže zašel v Lipšenščo in utonil. Dobili so ga šele v petek zjutraj okoli 7. ure. Zapusča mlado ženo in 4 nepreskrbljene otroke.

Pod brano je pršla. Marija Žitnik v Vinu pri Grosupljem je dne 15. t. m. z brano rahljala njivo. Med delom se je pa krava, ki je bila vprežena, splašila in podrla Žitnikovo, ki je prišla pod brano. Brana jo je po nogah težko poškodovala in so jo morali prepeljati v deželno bolnico.

Zet ubil taščo. V soboto, dne 9. t. m., popoldne se je prepirala v Tomišlu pri Ljubljani Jera Oven s svojim zetom Francetom Šeškarjem. Zet je razburjen zagrabil za tolkač in s tako silo udaril svojo taščo po glavi, da je bila takoj mrtva. Šeškar se je sam javil sodišču. Imenovan je imel s taščo vedenje prepire in bil radi nje ravno pred kratkim dalje časa z doma.

Deklica v plamenu. V Rožni dolini št. 179 pri Ljubljani je Uršula Kos kuhalala mazilo za čevlje. Pri tem delu je eksplodiral bencin ter je ogenj vnel srajčko petinpolletne Julijane Kos, ki je dobila po telesu hude opeklbine. Deklico so morali prepeljati v deželno bolnišnico.

Krava jo je zabodla v trebuh. Minuli pondeljek je v Goriški vasi pri Ribnici zabodla krava v trebuh posestnico Ivano Pucelj tako, da so ji šle vun čreva. Težko poškodovano so prepeljali v deželno bolnišnico. Malo je upanja, da bi revica okrevala.

Svinja umorila otroka. V Bojancih pri Črnonilju je v soboto, dne 9. marca napadla domača svinja 3letnega bolnega otroka Marije Vrlinič v zibeli, ki je bil nekaj časa brez varuha, in ga tako ogrizla, da je umrl. Ko so domači došli, je bil otrok že mrtev. Mati je izročila otroka v varstvo trem starejšim otrokom, katerih največji ima deset let.

Z nožem osuval je dne 10. t. m. zvečer A. Rozman iz Gor. Karteljevega pri Mirni peči Franceta Florjančiča, posestnika ravnotam, ker ga je ta svarel radi ostudne kletvine. Florjančič je dobil v trebuh tri nevarne ubodljaje.

V bolnici v Kandiji so ga še isto noč operirali in je upati, da bo še okreval.

Važno za izseljence. V zadnjem času se zopet pojavljajo izseljeni, ki gre do kar trumoma v Ameriko in sicer največ v clevelandske tovarne. Ne zmenijo se veliko za svarilo, da so letos volitve in da se je bati velikih stavk, brez katerih ne mine zlasti v Ameriki skoro nobena volitev, posebno pa kadar so glavne volitve kakor letos. Ob času volitev so največkrat zaprte malone vse tovarne in rudokopi. Na tisoče in tisoče ljudi je brez dela. Kdor si je poprej kaj prihranil, mu čas volitve osuši trdo in krvavo zasluzeni denar tako, da zavrla velika beda, ki uniči na tisoče družin. — Svarimo Vas, ne hodite v svet, kjer Vam je prikrit začetek in konči! Ostanite raje doma, posebno vi možje in mladeniči. Saj se Vam sedaj odpira najlepša prilika, da zaslužite lep denar na domači grudi in se Vam ne bo treba boriti v tujini za vsakdanji kruh. Dne 18. marca se je pričelo z delom belokranjske železnice, ki bo trajalo do dobri dve leti. Potrebovalo se bode na tisoče ljudi, ki bodo imeli lep zasluzek, seveda po zmožnosti. — Kdor želi v tem oziru kaj pojasnila, naj se obrne na družbo sv. Rafaela v Ljubljani, Dunajska cesta št. 32.

Mlekarski tečaj za ženske. Deželni odbor kranjski priredi na Vrhniku mlekarski tečaj za ženske, ki bo trajal od 15. aprila do 15. julija 1912. Namen tega tečaja je ženske učiti molže in krmljenja živine kakor tudi vežbati jih v ravnanju z mlekom, preiskovanju mleka, dalje izdelovanju masla in mehkega sira ter pomivanju posode in snaženju mlekaren. V ta tečaj se sprejme 12 učenk, ki jim preskrbi deželni odbor prosto stanovanje na Vrhniku in plača polovico stroškov za hrano, ki jo bo dajala Gospodinjska šola na Vrhniku za 1 K na dan. — Prošnje za sprejem v tečaj je vlagati najkasneje do 10. aprila 1912 na deželni odbor kranjski v Ljubljani.

Razdeljevanje vzrejevalnih premij za teleta priredi deželni odbor kranjski dne 27. marca 1912 ob 10. uri dopoldne v Bujah, ob 11. uri dopoldne v Vremskem Britofu, ob 2. uri popoldne v Št. Vidu pri Vipavi, ob 4. uri popoldne v Vipavi; dne 28. marca 1912 ob 9. uri dopoldne v Štanjah, ob 10. uri dopoldne na Colu, ob 2. uri pop. v Podkraju; dne 3. aprila 1912 ob 8. uri dopoldne v Domžalah, ob 10. uri dopoldne v Ihanu, ob 1. uri popoldne v Rovi, ob 3. uri popoldne v Šmarci, ob 5. uri popoldne v Komendi; dne 13. aprila 1912 ob 8. uri dopoldne v Mekinjah, ob 10. uri dopoldne v Štrajnah, ob 1. uri popoldne v Šmartnem pri Tuhinju, ob 3. uri popoldne v Špitaliču, ob 5. uri popoldne v Motniku; dne 1. aprila 1912 ob 8. uri dopoldne v Lukovici, ob 9. uri dopoldne v Blagovici, ob 12. uri opoldne v Št. Gothardu, ob 2. uri popoldne v Čemšeniku, ob 3. uri popoldne v Izlakah, ob 5. uri popoldne v Lokah; dne 2. aprila 1912 ob 8. uri dopoldne v Kolovratu, ob 10. uri popoldne v Kandršah, ob 12. uri opoldne v Pečah, ob 2. uri popoldne v

Moravčah (okr. Brdo), ob 4. uri popoldne v Krtini, dne 10. aprila 1912 ob 8. uri dopoldne v Podbrezjah, ob 10. uri dopoldne v Podnartu, ob 1. uri popoldne na Posavcu, ob 3. uri popoldne v Mošnjah, ob 5. uri pop. v Radovljici; dne 11. aprila 1912 ob 8. uri dopoldne v Leskah, ob 10. uri dopoldne v Begunjah, ob 1. uri popoldne na Breznici, ob 3. uri popoldne na Koroški Beli; dne 12. aprila 1912 ob 8. uri dopoldne na Hrušici, ob 10. uri dopoldne na Dovjem, ob 1. uri popoldne v Kranjski gori, ob 3. uri popoldne v Podkoren, ob 4. uri popoldne v Radečah. — Natančnejji poučki se dobijo pri županstvih in živinorejskih zadrugah; razvidno je nadalje iz lepakov, katere je deželni odbor dospel vsem občinam onih krajev, kjer se priredi premovanje.

Kdor želi zdati 400.000 frankov
ta naj čita današnji inserat »Srečke v korist »Slovenske Straže«.

Gorenjske novice

g Iz Radovljice. Kam z denarjem? Letni računski zaključek nove, komaj pred dobrim letom ustanovljene Kmečke hranilnice in posojilnice v Radovljici, izkazuje samo za pretečeno leto denarnega prometa: en milijon sedem stotina jst tisoč krov. Ta milijonski promet pač dovolj jasno spričuje, koliko zaupanje uživa nova Kmečka hranilnica pri ljudstvu. Ljudje s polnim zaupanjem tu vlagajo svoj denar, ker se jim zelo dobro obrestuje po 4 in pol od 100 krov, poleg visokih obresti imajo pa tudi zagotovilo, da je tu njihov denar popolnoma varno načozen. Denar se posojuje na kmetska posestva, na zemljišča in pa vestnim, dobrim dolžnikom. Vsega denarja je izposojenega pol milijona. Pri tej veliki vsoti izposojenega denarja izkazuje letni račun samo 486 K zaostalih obresti, med tem ko pri drugih denarnih zavodih znašajo zaostale obresti po več tisočakov. Obrestna mera na vknjižbo znaša 5 1/4%, na menice po 6%. Dolžnik vrne lahko izposojeni denar v vsakem času, na račun sprejemajo se tudi najmanjši zneski, kar je v zelo veliko korist dolžnikom. Hranilnica ima svojo pisarno v hotelu »Bastel«, I. nadstropje. Uraduje se vsak dan dopoldne in popoldne. Kljub temu, da ima Kmečka hranilnica že sedaj v začetku toliko prometa, vendar nikakor ne misli zidati lastne hiše. Skušnja uči, da denar, katerega posamezni denarni zavodi porabijo za lastne hiše, se nikoli popolnoma ne obrestuje. Zato pa načelstvo Kmečke hranilnice upošteva to skušnjo in je odločno proti zidanju lastne hiše.

g Iz Cerkelj na Gorenjskem. Ko se je zadnjič popotnik »Slovenskega Doma« vračal iz Poženika — bila je že noč — zasliši, da mu gre nasproti neki človek, ki glasno sam s sabo govori in vmes malo zapoje. Kmalu dospe do njega — bil je majhen možiček, klobuk po strani in dolgo viržinko v ustih. »O, na zdravje — vse za mili narod —« pozdravi popotnika. In ta mož je bil (popotnik »Slovenskega Doma« ga je takoj spoznal) navdušen narodnjak, vrli cerkljanski občan, pšaški dohtar. — »No, gospod dohtar — kako Vam gre?« vpraša popotnik. — »Izvrstno — vse za mili narod,« odgovori gosp. dohtar. — »Zdaj mi vladamo v cerkljanski občini. Četudi ni župan iz naše srede, ampak prvo besedo imamo mi naprednjaki. Saj smo pa tudi intelligentni in petični edino mi naprednjaki — kar drži z duhovniki, so sami berači. Mi naprednjaki imamo kaj pod palcem. — Tisti mesec Gvantec se hvali, da ima nekaj, pa če le pet prašičev kuplji, teče Ahlin pumpat, da mu posodi in tako imata zmirom kaj skupaj, ker Ahlin je res zgleden gospodar na vse strani. In tisti Jeras iz Smartna? Ljudje mislijo,

Otrokom najboljše!

To je in ostane:

**Kathreinerjeva
Kneippova
sladna kava.**

Kathreinerjeva krepi male
in povročuje, da mleko
prija, kjer bi se samo upiral.

Kathreinerjeva
prinese vesov v hišo

Najboljša in najsigurnejša
prilika za štedenje:

Ljudska posojilnica
Ljubljana

Miklošičeva cesta štev. 6

(tik za frančiškansko cerkvijo)

sprejema hranilne vloge in jih obrestuje po 4 1/2% brez kakega odbitka.

Uradne ure od 8. zjutraj do 1. popoldne.

Glej inserat!

da ima kaj grošev? Farbarija! Pa je šel zadnjič volička kупит in me je milo prošil naj mu posodim. Seveda, jaz sem blagega srca in sem mu dal. In moralno smo mi na višku — najbolj pošteni ljudje. Kdo ne pozna Compata in Štera — niso li to poštenjaki od nog do glave? — »Kje pa se tako le zbirate, kar je vas vašega kalibra?« — »Pri sv. Družini. Vse za mili narod, tam se zbiramo sami naprednjaki — pridejo nas počastit tudi učitelji — dá, še učiteljic ne manjka med nami. In tako je prav! Bodo-li učitelji hodili med klerikalce, te smeti — te reveže zamazane. Pri nas je luč in svoboda. In prav dobro se tam zabavamo — ker gospodar je naš vrli pristaš, zato se pa tudi mi zanj potegnemo. On zna. Pobožnim ženicam govor o pridigah, ki jih je slišal na sv. Višarjih. Kadarsmo pa mi skupaj, takrat pa udarimo po duhovnikih, zlasti cerkljanskih, da se vse kadi! Tudi njegov sin že vrl dečko — očeta že prekosi. Le škoda, da nimamo več prejšnjega župana. Klerikaleci so ga izvolili, v našo družbo je pa rad zahajal in marsikaj razodel, kar je tam zamolčal. No, pa tudi tega župana bomo že držali na vjetih — vsaj drug nobeden ne pozna postav in paragrafov, kakor mi naprednjaki! — In dohtar je zgovořil — viržinko v usta vtaknil — veter potegne, se upre v viržinko in dohtarja vrže v rozor na njivo, kjer je sanjal o liberalni zmagi.

g Iz Kovorja pri Tržiču. Gospod urednik! V 11. številki Vašega cenjene lista ste prinesli iz Kovorja pri Tržiču res veliko zanimivo novost, da sta namreč v Kovorju dve stranki, in sicer liberalna in pa S. L. S. O liberalni stranki nam ni nobenemu nič znanega, mi vemo samo to, da smo vsi pristaši S. L. S., da imamo po vsi vasi »Domoljuba«, in da od nas nobeden ne misli se z liberalci pajdašiti. Res pa je, da sta pri nas kakor marsikje drugod na Kranjskem dve struji med pristaši S. L. S.: ena stoji na strani sedanjega občinskega odbora in sedanjega župana, druga pa je temu nasprotna. Nobena pa ne pripada liberalni stranki. Nasprotni so pa nekateri sedanjemu odboru zaradi tega, ker so bili ti za stavbo nove šole in so nasprotovali popravljanju stare šole, ki je stalo znabit le par krov manj, kakor bi nova šola stala. Tudi sicer niso nekateri z gospodarsvom sedanjega občinskega odbora zadovoljni, toda te stvari ne spadajo v javnost in v liste, to bomo že pri volitvah v domači občini obdelali. Če bo nas več, bomo zmagali mi, če bo pa imel sedanji občinski odbor več na svoji strani, bo on zmagal. Glavna stvar pa je, da na vsak način zmaga S. L. S.

g Bistrica pri Tržiču. Na dopis iz Kovorja v »Domoljubu« od 14. marca 1912 glede občinskih volitev odgovor. Dve stranki si stojita nasproti, kovorska in bistriška. Kovorska hoče od 18 odbornikov zase imeti 16, bistriški pa milostno privošči samo dva, čeravno ima bistriška podobčina malo manj kot polovico vseh volivcev in plačuje več

kot tretjino davkov. To je krivica, zoper katero se je uprla bistriška stran in ki jo mora obsojati vsak pristaš S. L. S., h kateri pripada bistriška stran v ogromni večini. Pri sedanji volitvi se ne gre za to, ali bo zmagala S. L. S. ali kaka nji nasprotna politična stranka. Gre se le za to, ali bo še dalje v kovorski občini neomajeno vladala sedanja stranka ali pa pride do pravičnega zastopstva tudi bistriška podobčina. Bistriška podobčina gre v boj obenem pod praporom S. L. S. Toliko v pojasnilo javnosti, da ne bo bistriška podobčina veljala za nasprotno S. L. S.

Bohinjska Srednja vas. V nedeljo, dne 17. marca, je predaval pri nas gosp. sodni svetnik Regalli iz Radovljice o različnih pravnih zadevah, o testamentih, procenitih, kako ravnat, ako si hoče kdo pridobiti pot čez tuji svet in naposled podrobno razložil, kako bodo po novi postavi urejeni občinski posredovalni uradi. Spoznali smo, kako bodo ta domača mirovna sodišča velikega pomena, ker bodo imela v gotovih zadevah skoraj isto veljavno kakor sodnija in bo na ta način prihranjenih mnogo nepotrebnih potov in stroškov. Poslušalci, ki jih je bila dvorana nabito polna, so z velikim zanimanjem sledili g. svetniku. Bodí še enkrat na tem mestu visokemu gospodu izrečena najtoplejša zahvala, da se je potrudil med preprosto ljudstvo, ki je res v teh stvareh zelo potrebno, pa tudi željno pouka! Upamo, da bo blagorodni g. svetnik ob prilikih zopet rad prišel med nas. Dal Bog še mnogo takih uradnikov, ki nimajo za ljudstvo le paragrafov, ampak tudi srce!

g Iz Šmarce. Tudi pri nas smo dne 14. marca 1912 skočali volivni boj, ki smo ga pričeli junija 1911. Kajti ta dan je bil soglasno zopet izvoljen županom Janez Benda, posestnik v Šmarci, in to že v tretjič. Za svetovalca sta pa izvoljena Jožef Okorn iz Duplice in Janez Jeran iz Šmarce 20. Kako samozavestno je plapolala ta dan zastava nad društvenim domom, v dokaz, da je zavdal zopet mir nad občino. Vsi naporji Matijevega Janeza in Špurce so zaman, niti Logar in Berlínov Tonček jima nista mogla pomagati do zmage. Vsem skupaj pa, kar Vas je v narodno-naprednem klubu, od sluge Agricija do predsednika Šimeka pa kličemo: Le mirno kri, le hladnokrvni do prihodnjici!

g Dol pri Ljubljani. Naši ljubeznični nasprotniki so od zadnjih občinskih volitev postali hudi »pismarji«, veliko pišejo v »Slov. Domu«, gotovo iz hvalevrednega namena, nas malo podražiti, sebe pa olajšati; imajo najbrže slabo vest. Seveda, kako resnica pri tem izhaja, to je druga reč. Nismo sicer v položaju, da bi za vsako pisanje »Slovenskega Doma« in podobnih listov sproti zvedeli in sproti odgovarjali, se tudi ne izplača, ampak včasih pa je le treba katero reči v splošno pojasnilo, ne toliko v odgovor ljudem, ki to pišejo. Seveda na polje osebne »šimsfarije« in babnih čenč za vami ne gremo, le imejte tu monopol; rečemo le: »Prijatelj, ti se jeziš in zabavljaš, torej nimaš prav.« Nad čem se torej dopisnik »Slov. Dom« spodtika? To je naprej »velikan-

ska« volivna sleparija, ki jo je hotel »nekdo« iz Dola povzročiti, da je oddal dve rdeči glasovnici skup, mesto ene same. Potolažite se, vi pravicoljub, in bodite prepričani, da dotični »nekdo« tega ni nameraval, ampak zgodilo se je pomotoma, da je imel zganjeni dve glasovnici, eno pripravljeno za nekoga, ki je kasneje prišel na volišče. Če pa že hočemo govoriti o volivnih sleparijah, dragi dopisnik, pa le malo primite za nos sebe in svoje tovariše, ki ste skupno volivni imenik sestavljeni. Tak volivni imenik, kjer se mora šele izrekla-mirati umrle volivce, kakor je bila Helena Rovšek, ali pa kjer mladoletni nevolilci figurirajo kot pravi volileci, in drugi, ki so pod kuratelo, to je pa precej podobno »svindeljn«. O volivcih iz daljne Amerike nam boste pa tudi dovolili, da kaj malo verujemo v pristnost dotičnih podpisov, pa si mislimo svoje, ker vas poznamo. — Glede tovarne sicer ni naša stvar se zanjo potegovati, se lahko sama brani na primeren način brez prelivanja črnila po časnikih; pripomnimo le to-le: Nekaterim našim mogočnjakom se čudno zdi, da župnik sploh občuje s tovarnarjem-drugovercem. Ampak župnik ne more nič za to, da mu tovarnar več zaupa in bolj podpira njegovo delovanje, kakor marsikatera »brumna« ovčica iz lastnega hleva, ki meni, da je njena dolžnost, župniku veljavno izpodkopavati ter ga povsod ovirati, pomagati pa s svojim neumnim postopanjem zagrizenemu liberalnemu včitelju do moči. Obnašaže se, kakor se spodobi poštenim kršč. možem, svojemu duhovniku nasproti, pa bo mirna Bosna. — Ti sto klobašanje o klerikalno-nemški zvezi je pa preneumno. Kakšna zveza pa je bila takrat, ko je tovarna skozi več let z vami glasovala? — Dopisnik se spodtika tudi na tem, da se je v »Domoljubu« omenilo nekaj tudi beričeške škarparje, pa je nekaj braš, kar ni bilo zapisano. Noben pameten človek ne zavida tem delavcem njihovega zaslужka, nasprotno, le dobro naj bodo plačani, pa malo manj naj pri Pirnatu zapijo, pa bo vsem vstreženo in marsikaka surovost manj. Le to se je hotelo poudariti, da ravno zaradi škarpe si ta in oni ne upa prave barve pokazati, v srcu pa morda preklinja Pirnatovo komando in mogočnost. In tega mnenja smo še vedno. — Kar se tiče pa zaslужka v tovarni, je to zadeva delavcev in tovarnarja, naj se med seboj pogovore. Kdor meni, da mu barva škoduje, naj si drugačen zaslужek poišče, tovarna pa nadomestilo tudi lahko dobi. Milo rečeno pa je, če pravimo, da tovarna vsaj toliko koristi celiemu kraju, kakor Pirnat in Reich skupaj. — To je sedaj položaj v Dolu; in da je tak, kje je vzrok? Stari možje pravijo, da pred nedavnim časom ni bilo tako. To je bilo takrat, ko je še stari Pirnat v Beričevem živel. To je bil seveda drugačen mož, kakor njegov sedanji Johan; mož, ki je cerkvi in duhovniku zaupal. Da je sin čisto drugačen, to je deloma snova lastna zasluga, največ pa po

splošnem mnenju zasluga Reichova. Ko bi bil dober kršč. učitelj v Dolu in bi se ljudje varovali proticerkvenega berila, pa smo hitro edini. To je sad proticerkvenega berila, proti kateremu pri mnogih duhovnik zastonj svari; žalostne posledice bodo pa dotične hiše že še občutile. Stvar se temu ali onemu zdi bolj malenkostna, češ, saj smo vseeno kristjanje, ampak zgodovina priča, da se proti cerkvi še nikdo ni bojeval brez kazni. Vedno se tudi potrjuje stara prislovica: »Povej mi, kaj bereš, in povem ti, kdo si.«

g Št. Jakob ob Savi. — Občinske volitve se bodo vršile dne 29. t. m. Mi jih nismo prav nič težko čakali, saj imamo prav dobrega in vestnega župana. Težje je pa menda čakal nekdo rešitve reklamacij zoper volilne imenike, ki je kljub temu, da si je bil zmage svest, imenitno pogorel. Mislil je župnika in župana pripraviti ob nekaj glasov, kakor bi bila župna nadarbina, župna cerkev, mežnarija in več občinskih parcel, ki predstavljajo lastne juristične osebe, bile ista oseba z župnikom oz. županom. Mož je bral § 14. obč. vol. reda, § 15., ki govorji o jurističnih osebah, pa ni znal brati oz. ne razumel. Pomilujemo vsakogar, kdor se je temu modrijanu vseidel na limanice. — Podoba pa je, da se hočejo nekateri zasplopljenici še dalje dati voditi za nos! Začela se je neka agitacija zoper sedanji odbor, češ, da bo ta odbor, če pride še enkrat do veljave, zidal z občinskim denarjem društveni dom! — Možje! Ali ste res zadnjih deset let prespali? Kje je še občina zidala društveni dom in kje so tisti odborniki, ki bi to dovolili? Saj je vendar že samo na Kranjskem danes do 40 društvenih domov! Res pa je, da imajo večje občine svoje občinske hiše, to je pa pač nekaj drugega! Posojilnica, ki je imela koncem lanskega leta že nad 5000 kron rezervnega zaslada, je res mislila posoditi okrog 6000 K za društveni dom na poroštvo 11, reci enajst porokov, izmed katerih jih je mnogo dovolj močnih, biti vsak sam za-se porok za to vsoto. Začela se je gonja, češ, kaj bo potem s posojilnico. Možje, pomirite se! Odbor hranilnice in posojilnice v teh razmerah odstopi od svoje namere in društveni dom se ne bo zidal, ako se ne dobi posojilo drugod, dasi bi bilo posojilnično posojilo v tej višini varnejše kot marsikatero drugo. Zdaj, ko imate to izjavo, lahko preneha vaša stranka. Mi stojimo na stališču S. L. S., na katerem upamo, da stojite tudi vi. Mi nimamo ničesar zoper vaše može, a v odbor jih ne more več kot 12. Tudi nimamo nobenega izmed kmečkih mož za tako omejenega, da bi mislili, da je to neslano jed sam skuhal, pač pa vas hoče nekdo zlorabiti, da se bo potem hvalil po »Slovenskem Narodu«, da so v Št. Jakobu zmagali liberalci! Zakaj ne poveste kandidatov? Ako nimate med sabo tistega viteza z razbito glavo, ki se mu sline cede po tistih časih, ko je smatral občinske seje za šole pijanje, potem si lahko roke podamo.

Gonja zoper društvene domove pa izhaja od liberalcev, ki jih bôde v oči vse, kar je na katoliški podlagi. Če bi bil dom vrgajališče liberalne surovosti, pa bi bilo vse dobro!

g Iz Tržiča. Že sredi novembra so se vršile občinske volitve za trg, a še sedaj ni znamenja, kdaj bo volitev novega župana. Skoro po vsej deželi so volitve zaključene in ugovori rešeni, le Tržič dela izjemo v tem oziru. Radovedni smo pa vseeno, kdo in kje se ta zadeva tako ovira, saj je bilo slišati že pred par meseci, da je volitev potrjena. Dva stara občinska odbornika sta že v tem času umrla, ali morda čaka vlada, da bodo vsi pomrli?

g Iz Smlednika. Zapustil nas je dne 11. t. m. vrlji gospod Val. Legat, c. kr. višji orožniški postajenacelnik v Valburgi. G. Legat je bil tako priljubljen in spoštovan v občinah Smlednik in Mavčiče ter si je v teku svoje triajstletne službe pridobil pri ljudstvu toliko zaslug in zaupanja, da je bilo marsikomu hudo pri srcu, ko se je dobrski gospod poslavljal iz naših krajev. Posebna deputacija pod vodstvom gosp. župana Burgerja je izrekla svojo zahvalo za njegove obilne zasluge pri c. kr. deželnem orožniškem poveljstvu v Ljubljani. Gosp. Legatu pa kličemo ob slovesu: Iskrena hvala! Mi vas ne zahabimo nikoli!

g Gorje. Postaja Vintgar—Podholm bo meseca maja otvorjena; do tedaj bodo končane že tudi vse priprave in naprave. — Brzozav v Gorjah bomo dobili še tekom tekotega leta. Prispevati smo morali interesentje 1200 kron. Iste je občina že tudi poslala direkciji v Trst. Napredek se kaže v Gorjah vsestransko.

g Vič. V nedeljo zvečer se je iz Končanove gostilne vračal tukajšnji kovaški mojster Jožef Škerlj. Grede minimo šole, je preveč krenil z glavne ceste in zašel v mimotekočo, narastlo Glinščo, iz katere so ga zjutraj potegnili mrtvega. Ta velika nesreča bo gotovo poklicane oblasti opozorila, da je tu neobhodno potrebna ograja in da je treba nekoliko bolj skrbeti za razsvitljavo v naši občini. Pokojni Škerlj je bil miren značaj in se je marljivo držal svojega poklica.

g Sv. Helena. Za župana v občini Dolsko je izvoljen enoglasno g. Franc Zupančič, posestnik in trgovec v Kamnici.

g Dolsko. Imenitno blamažo so si privoščili naši naprednjaki s svojo pritožbo zoper občinske volitve. Ker so navajeni pošiljati brezimna pisma in pa laži brez podpisa odkladati v »svinjski dom«, so si modro mislili, pa napravimo še pritožbo brez podpisa; tako se namreč najbolj brez skrbi lahko laže. In so upali in kričali in lagali: še enkrat bomo volili. Deželna vlada pa je slavno pritožbo vrnila s kratkim pokukom, da pritožba ni sposobna za uradno obravnavo, ker je brezimna. I seveda, to je vsak, kdor ni »nareden«, že naprej vedel. G. župan je bil silno preveč vljuden, da take budalosti

ni koj. v koš vrgel. No pa je tudi prav, so vsaj pokazali, kako so napredni, da vsi skupaj niso sposobni priproste pritožbe napraviti. V svoji naprednosti so tudi izbrali 6 (reci šest) kandidatov za občinski odbor, ki ne znajo črke brati ne zapisati. Ne vemo, kdo bo zdaj napredoval, ker take luči ne bodo svetile v občinskem odboru. Po velikih težavah in bridkostih so sedaj ostali: 1. stari lisjak brez županskega stolca; 2. junaska dekle ali kratkokrila amaconka brez ženina in 3. napredna stranka brez imena in brez napredka. Pobožni liberalni očka pa pravijo, da je tako volja božja. Tudi mi tako mislimo.

Dolenjske novice

d Št. Vid. Umrl je dne 11. t. m. v Dobu pri Šent Vidu na Dolenjskem občičlani gospod Josip Kozlevčar, mesar, trgovec in posestnik. Bil je najblžnji sorodnik umrlega vojaka iz rusko-francoske vojne Andreja Pajka.

d Štanga. Visoki deželní odbor je pridel kmetijsko-poučni tečaj v tukajšnji šoli v dnehi 10. in 11. marca. Nadzornik inženir g. Ivan Rataj je predaval o govedoreji; o prešičoreji je govoril dež. živinorejski inštruktor Jak. Hladnik. Oba sta ljudem, katerih je bilo obilo dopoldne in popoldne v nedeljo, veliko koristnega povedala in naukov dala. Ponедeljek dopoldne je pa govoril dr. Lovro Pogačnik kako živahno in podučno o kmetijskih zadrugah, popoldne pa lepo, zanimivo govoril o sadjarstvu g. Martin Humeck. Imel je veliko poslušalcev, krepko je ljudi navduševal za umno sadjerejo. Hvala visokemu deželnemu odboru kranjskemu za to prireditve! — Štangarji.

d Iz Prežganja pri Litiji. V dnehih 10. in 11. marca vršil se je od kranjskega deželnega odbora določeni kmetijsko-poučni tečaj v prostorih ljudske šole. V nedeljo pri dopoldanskem in popoldanskem predavanju je bilo ljudi polna šola in še zunaj so stali; v ponedeljek je bilo malo ljudi, deloma radi poljskega dela, deloma ker je to prvikrat, torej še ni toliko zanimanja. V nedeljo dopoldne je po prvi maši predaval gospod Jožef Hladnik o prašičereji; poudarjal je zlasti, kako naj kmetje glede na izbore plemena, na snago v svinjakh, na red krmljenja, na bivanje na prostem itd. Ker imajo tukaj ljudje veliko plemenih svinj, je podal praktične nauke o izreji mladih pujskov. Popoldne je predaval gospod Rataj o govedoreji, priporočal kot posebno sredstvo za zdravje živine pašo in druge praktične podatke. Gospod Humeck je z znano navdušenostjo predaval o sadjarstvu, zlasti z ozirom na lepo tukajšnje podnebje in ugodno lego za sadje. Naučil je navzoče fante, ki jih je bilo pri predavanju precej, cepiti na razne načine; popoldan pa je predaval z velikim zanimanjem dr. Pogačnik o kmetijskem zadružništvu. Kolikortoliko bo ta tečaj imel dobre posledic, zlasti da se stvar spravi med ljudstvo, marsikdo bo poizkušal; zla-

sti pa je dobro znamenje, da se mladi fantje Orli, bodoči gospodarji, zanimajo za ta poduk. Da se ne manjka posameznih mračnjakov, tepev in starokopitnežev, je razumljivo. Kako ti ljudje sodijo, naj navedem besede, ki jih je izustil tak starokopitnež: »Kaj bom hodil poslušat te osle iz Ljubljane, davek nam bodo naložili, jutri bo prišel en dohtar, bo rajtal gotovo 100 K. Šenkajo naj mi eno kravo ali bika, potem bom pa rad zraven šel.« Dobro si jo pogruntal, za take je treba poduka.

Ponikve. Poslano. V »Slovenskem Domu« dne 9. t. m. piše neki zakotni liberalni dopisnik članek »iz velikolaške okolice«. Dopis je od kraja do konca zlagan. Namen ima spraviti ob dobro ime neke gotove osebe. Resnici na ljubo, kot očividec omenjenega dogodka, moram priznati, da ni res, da bi se bile tri dekleta iz sosednjih Ponikev med celo mašo pogovarjale s fanti pod korom. Res pa je, da so neki pobalini delali nemir v cerkvi, kateri pa nikakor ne pripadajo k naši stranki. Seveda o teh dopisnik molči. Dalje tudi piše, da bode v prihodnjem »Slovenskem Domu« objavil imena doličnih deklet. Nam je to prav; toda objaviti mora tudi svoje ime, da bodo vedeli, s kom imamo opraviti. Lahko je jemati dobro ime pod kinko liberalnih listov. — And. Adamič, Ponikve.

g Iz Predolj. V zadnjem času je naša občina postala imenitna. Prvi nas je povzdignil visokošolec Vinko Zalokar s sramotilnim dopisom v »Domačem prijatelju« št. 12. iz leta 1911. Seveda je pozabil ta visokošolec, kje je ljubljansko semenišče, kje so usmiljeni bratje v Novem mestu, kdo so davkoplačevalci, ki so mu pripomogli do mature in študiranje na Dunaju. Kaj pravite Vi, gospod Vinko, kje bi Vi študirali medicino, če bi ne bili kmetje in cerkev sprejela Vašega očeta za organista brez skušenj v Šmartnem pri Litiji, v Šmarju, na Igu, v Škocjanu, na Kopanju in Žaljni? Morda bi šli tudi Vi, gospod mediciner, gnoj kidat, kakor Vaš krčmar v »Domačem prijatelju«, da nismo mi radenski kmetje Vašemu očetu šenkali marsikatero merico žita. Veste kaj, gospod mediciner, drugič napišite rajši povest, kako smo mi radenski kmetje in davkoplačevalci usmiljeni, ker trpimo že sedem mesecev Vašo sestro v Šoli, četudi nima nikake pravice do prostega stanovanja v naši Šoli, ker je bila že koncem decembra 1. 1911 suspendirana od poučevanja na naši Šoli, pa jo le še trpimo v Šoli. Kaj ne, gospod mediciner, mi kmetje ne poznamo šolskih postav, zato pa Vaša sestra z očetom vživa prosto stanovanje v naši Šoli, četudi mora naslednica v Šolski službi po vasi iskati stanovanja. Naj bo že konec teh žalostnih razmer na naši Šoli.

d Krško. Liberalci imajo nov »plan«. Več kot polovico naših mož bi radi volili, samo da bi svoje »magnate« spravili skozi. Še »smolarja« so zavrgli; tudi mlađi »Volavšek« jim ni več všeč. Pa za »aprila« se mi ne damo imeti: kmetje bomo pregledali purgarske »rajtence« in raznim »škrincem« bo-

mo neusmiljeno stopili na — kurja očesa.

d Svetoduški paša se »kršči in priduša! Čemu pa? Pravi, da ne gre nikdar več k volitvam! Tudi Šklajberjev boter se tako zaklinjajo. Zahtevajo, naj se jih iztrga iz štampilj, ki še niso plačane! Prazne skrbib: 1. in 2. aprila bomo vse liberalne strice in botre »iztrgali« iz občinskega odbora. Sicer pa purgarskim liberalcem prav nič ne verjamem, če prisegajo pred Bogom, ali pa pred — vragom!

d Svetoduški paša ni več sam. Pri-družila sta se mu leskovški konjederec in ferar ter Završnik iz M. Podloga. Ti liberalni ptički so se »odlikovali« pri volitvah. Dne 1. in 2. aprila jim bomo skuhalni — ričet.

d Krški liberalci že delajo testament. Pa jim kar ne gre skupaj. Manjka namreč več tisoč kron, katere jim je dala gospa Hočvar. Šklajberjev stric so zdaj v velikih skrbib, tudi Romihovata so v Škripicah, ker 1. in 2. aprila čaka vse magnate politična smrt in — obračun!

d Šmarjeta pri Novem mestu. V nedeljo, 17. t. m., sta se v tukajšnji Šoli vršila dva predavanja. Govoril je gosp. Leopold Puhar iz Ljubljane, in sicer ob 1. uri popoldne šolski mladini ter ob 3. uri odraslim; oba predavanja sta bila protialkoholnega značaja ter pojasnjavana s skioptičnimi slikami. Pritisik ljudstva pri drugem predavanju je bil tolik, da je bila prostorna Šolska sobana dokaj premajhna. Znak, da tudi ljudstvo, živeče pod vinskih goricami, spoznava veliko škodljivost nezmernega uživanja alkohola.

d Radeče. Zahvala. Vsem cenjenim volivcem, ki so dne 15. sušca t. l. oddali svoj glas za kandidate S. L. S., ter vkljub brezmejnega nasilства, protestnega, groženj ter raznih drugih nečastnih sredstev, ki jih je uporabljala socialnodemokraška - liberalna zveza, ostali trdni neomajani zvesti naši volivci, ter vsem, kateri so pomogli do častne zmage, izrekamo na tem mestu našo najsrčnejšo zahvalo! Ponosno plapolu danes na vseh vrhovih naše občine zmagoslavna zastava Slov. Ljudske Stranke, stranke našega kmečkega ljudstva, katere neumorno delovanje in vse pošteno stremljenje za slovensko ljudstvo je zasnovano na trdno skalo naše svete vere! Na tleh v prahu pa leži strta danes stranka, katera deluje za razporoko, protikrščansko šolo in sploh za razkristjanjenje našega poštenega slovenskega ljudstva. Z Bogom za ljudstvo! — Odbor Kmečke zvezze za sodni okraj Radeče.

d Št. Rupert. Mlekarna je imela preteklo nedeljo svoj redni občni zbor. Iz tega smo zvedeli, da je imela čistega dobička 4517 K, čeprav se je na vsem premoženju odpisalo nekaj nad 2600 kron, kar bi znašalo potem dobička čez 7000 kron. Za mleko so ljudje dobili nekaj nad 22.500 kron samo za lansko leto. Vseh članov je bilo ob novem letu 181. Čistega dobička ima mlekarna že 8500 kron v treh letih. Ako

Bog da srečo, bode v par letih brez dolga. Liberalci, vam se pa slike cede in delate kisle obraze, ker vaše laži nič več ne drže, ker vam nihče več ne verjam. Naše geslo pa bodi za naprej vedno: Eden za vse, vsi za enega, z vsemi pa Bog in božji blagoslov! — Volutive bodo pomnili naši liberalci. Sami so goljufali, kar so mogli, sedaj bi pa radi kaplana spravili v zapor. Nič ne stori to za liberalce, če koga h krevemu pričevanju silijo in napeljujejo, saj so navajeni že vseh lumparij. Eno pa velja za liberalce, da bodo volivci in volivke tem bolj gotovo pomedli z njimi, kolikor bolj bodo preganjali duhovnike. Ljudje že vedo, kdo več naredi zastonj, kakor liberalec za denar.

d Tržiče. Pri nas se še to pomlad ustanovi telovadni odsek Orel, v katerem se bodo fantje s pošteno zabavo in poukom izobraževali telesno in duševno. Tak odsek je bil pri nas že davno potreben, ker raznih krokarjev je tod tako preveč, kar bi nam vedel potrditi tudi neki gospod iz Ljubljane, ki je mimogrede proučeval naše razmere. Vse to pa krati spanec našim nasprotnikom, ki poskušajo znesti jajce, iz katerega naj bi izlezli sokoliči. To jajce znesti se posebno trudi znani junak Jelenčev Tone iz Gabrijel, mož velike postave, in k temu tudi primernih duševnih zmožnosti, kar se kaže v dopisu »Slov. Doma« štev. 8, kjer se tako duhovito razлага sveto pismo, da moramo le častitati bralcem tega lista, da imajo med svojimi mazači take modrijane, proti katerim so razni »Sokrati« prave ničle. Samo to skribi naše naprednjake, kje bodo dobili za Sokola potrebni material, ker kar je poštenih fantov v Tržiču, se ne bodo družili s Sokolom, kjer bi se učili raznih surovosti. Z raznimi obritimi ali kosmatimi petelinami pa tudi napredni učenjaki ne bodo delali čudežev!

d Iz Adlešič, 16. marca. Take razburjenosti, kakršna je bila letos za časa volitve minoli četrtek, Bela Krajina še ne pozna. Liberalci so hoteli na vsak način iztrgati Belo Krajino iz rok S. L. S., naj stane kar hoče. Z našo občino voli v deželnem zbor tudi sosedna občina Griblje v podzemeljski fari, katera je bila od nekdaj liberalna. Pri nas je bilo z gribeljsko občino vred 160 volilcev, 103 iz naše občine, 57 pa iz gribeljske. Izid volitve je bil: Dermastia 67, Mazzele 31 glasov. Mazzele je dobil, kolikor je znano, skoraj vse glasove iz Gribelja, izvzemši par glasov. Razun teh pa še 21 glasov od Bojančanov, ki so tudi naši občani, a po veri pravoslavni in ne spadajo v našo faro. Ti volijo prav vselej liberalno, le eden je volil z nami. Iz naše fare in občine pa je oddalo svoje glasove za liberalce le okoli 18 do 20 volilcev, a okoli 60 pa za Dermastio; teh ne premoti nikdo, četudi liberalci poskušajo, pa so neomahljivi. Ti pa tudi po večini bero »Domoljuba«, zato so tako stanovitni in se drže prav pri všakih volitvah strogo S. L. S., kar jim je res v čast. Omeniti pa moramo tudi še, kako so se obnašali liberalci gribeljski

In bojanski. Pripeljali so se k nam na sedmih vozeh in oboji so imeli seboj tudi zastavo. Ko so se Gribeljci pripeljali na volišče mimo župnišča, so kričali: Živio Mazzale! in s pestmi pretili proti župnišču. Še huje pa so rogovili po volitvi, ko so se najeli pečenega prasca v liberalni krčmi in »likof« pili vsled zmage. To zmago bodo pa Gribeljci najbrž še obžalovali, kakor tudi Bojančani, ki se zmirom ločijo od druge občine in gredo svojo pot za liberalci.

d Št. Janž. Nismo se motili, ko smo poročali o napredku liberalnega voza. Še nekaj o tem. Imetnik istega voza ima v spremstvu tajnika, več ogleduhov in za svojo previdnost še stražnika. Kljub previdnosti so vendor le nekaj izgubili, kar jim je ušlo v »Slovenski Dom«. Vsled napornosti so na svoje ime pozabili, svoje pregrehe pa hočejo vobče pred svetom očistiti, dasiravno je posamezni tu in tam pred ljudstvom nesramno početje priznal. Kajne, Vinko, tako spet ne bo šlo?! Radovedni smo, kadar dobi vaš stražnik policijsko uniformo, da bo poskrbel za varnost ljudi in zlasti šolskih otrok po okrajni cesti pred konjskimi kopiti. Tako se je zgodilo preteklo nedeljo, ko je bil en fant vsled konjskega udarca v smrtni nevarnosti. Repovžev »očka«, vam svetujemo, da imate žrebata na varnem, mi hočemo imeti na javnih cestah prosto! — No, Hanzi, kdaj bo občinska zapornica gotova? Mogoče jo pripravljaš za tako imenovane v »Slovenskem Domu« policijske pse, — katere baje nameravaš potem v šolo za Sokolčke v izobrazbo porabiti . . .

d Iz Ambrusa. Torej občinske volitve so zopet razpisane, in sicer na dan 28. t. m. Naši može vedo, kaj bodo storili; brez dvoma bodo vsi zvesti ostali S. L. S. Nekateri bi pa radi igrali vlogo tiste živalice, ki je pol tič pol miš; boje se zamere na eni ali drugi strani. Možje, ne bodite šalobarde! Pokažite odločno svoje moško prepričanje in volite tako, kakor zahteva blagor naše občine. In blagor naše občine zahteva, da stoji v vrstah S. L. S., da voli tako, kakor volijo vse občine, ki stoje na strani večine deželnega odbora! Vrli volivci in volivke! Poskrbite, da bo 28. marca za vselej med nami konec strupenega liberalizma!

d Iz Ambrusa. Naš občinski zastop se mora temeljito spremeniti. Kakor do sedaj ne more več dalje iti. Zadnja leta za nas ni bilo menda nobene postave, postava je bila samovolja par liberalnih privržencev. Zadnja tri leta se niso nikdar zakonito odobrili računi. Postava zahteva javne razpoložitve računov skozi štirinajst dni, predno jih občinski odbor odobri. Pri nas se niso nikdar razpoložili. Zato so pa tudi potem! Naj navedem samo par zgledov. Koncem leta 1909 se kaže po blagajniški knjigi primanjkljaj v občinski blagajni okrog 150 K, ta primanjkljaj ni prenešen v leto 1910, nasprotno se otvoril račun za leto 1910 z opombo: »Ker dejnarja preostaja, se vrne 80 K v ubož-

no blagajno.« Kak red je to, če na starega leta dan denarja manjka, na novaleta dan ga je pa preveč? In če ga je preveč, je vendor treba zapisati, odkod se je dobil. Sedaj naj pa nasledniki ugibljejo. — Nadalje se tudi občinski denar ne bo smel več rabiti za pičajo. Zadnjih par let je bilo izdanih okrog 70 K za pijačo odbornikom ob sejah. Proti temu najodločnejše ugovarjam in hočemo poskrbeti, da tisti, ki jih je nezakonito izdal in obenem tudi prejel, ta znesek tudi povrne občinski blagajni. Najodločnejše tudi ugovarjam, da se je ubožni denar izdajal za grdo žganje ob čutju pri mrličih občinskih ubožcih. — Naši liberalci se grozno boje, da bi jih naš občinski odbor z davki s posestev ne pregnal, in kriče, da mislimo na občinske stroške zidati drag požarni dom, društveni dom in ne vem kaj še. Vsak pameten človek ve, da je to laž. Sami pa nasprotno res iz same nagajivosti mečejo občinski denar na cesto. Pri volitvah meseca oktobra smo mi dobili nad 180 glasov, nasprotniki pa le okrog 60 (ne 80, kakor se je tedaj poročalo), torej so imeli le eno tretjino glasov; a iz same nagajivosti so se pritožili in končno oblasti nalagali, da občinska tabla visi v veži, kar ni res, in s to lažjo so končno volitve razveljavili. Volitve so stale občino nad 180 K. Ta denar je sedaj proč vržen. Ko bi le polovico zgorajšnje svote dali požarni brambi, bi se pa drli, kakor bi jih na meh drli. — Sicer pa vedite, da se bodo storili koraki, da bo oni plačal volitve, ki se je dne 19. decembra nalagal glede občinske table. Temu resnicoljubu pa še eno vprašanje. Ali so ti znani paragrafi 101., 102. in 103. kazenskega zakonika, ki določuje kazen od enega do pet let vsakemu uradniku, tudi občinskemu, ki se v uradnih stvareh zlaže? — Dne 28. marca bodo z opet volitve. Možje, volite enoglasno zavedne pristaše S. L. S. Čas je, da pride vendor do reda in ugleda. Pri sedanjih razmerah smo pa le v zasmeh.

d Krško. Nove volitve so razpisane na dan 1. in 2. aprila. Samo en up še imajo purgarji. Upajo namreč, da radi važnega dela na polju in vinogradih ne bo ljudi na volišče. Pa tudi ta up jim je splaval po Savi: zavedni volivci nimajo važnejšega dela kakor liberalcem polomiti zobe že na dan 1. aprila!

d Janče. Tukajšnji posestnik Fr. Jančar je bil lansko leto kaznovan radi kuhe žganja. Kazen je bila res visoka. Po nasvetu nekega ljubljanskega goštilničarja se je obrnil na nekega pisarja, da bi mu napravil prošnjo za znižanje kazni. Obljubil mu je takoj, da je pripravljen narediti prošnjo, in sicer brezplačno, samo koleke za prošnjo mu mora plačati, in res mu je dal za koleke 12 K. Ko je Jančar vprašal pisarja za njegovo ime in stanovanje, mu je odgovoril, da ne sme povedati, češ, da bi prišel ob službo, ako bi se zvedelo, da dela take prošnje brezplačno. Jančar mu je verjel, molčal in pričakoval, kedaj bode prošnja rešena. Pred krat-

kim pa je prišel berič ter mu zarubil razno imovino. Čudno se mu je zdelo, da ni dobil nobenega odgovora na prošnjo. Šel je vprašat c. kr. finančno ravnateljstvo in tamkaj so mu povedali, da niso prejeli nobene prošnje. Sedaj je šele spoznal, da ga je pisar osleparil. Ker se je sedaj zvedelo tudi za ime in službo tega pisarja (sleparja), se opozarja, da takoj vrne Jančarju 12 kron, ako ne, se bode objavilo tudi njegovo ime in ovadil sodišču radi goljufije.

Notranjske novice

n Iz reške doline. O zadnjih dopolnilnih volitvah v Košani poročal je že Slovenec na kratko. Naj dodamo še nekaj zanimivosti. Na Suhoriji je nasprotni kandidat — nek Čič iz Primorskega — imel pripravljene klobase in svinjska reberca, da bo svoje zveste pogostil, ker si je bil zmage čisto svest. Prišlo je drugače, ostal je v manjšini. Kako so se gostili, ni znano, le toliko vemo, da so se pozno zvečer zbrali pri svojem generalu, kjer so dali duška svoji jezi. Prvi je nastopil neki Vuk ter udaril po mizi, češ volitev mora biti razveljavljena, pritožili se homo. Potem pa nastopi sam propali kandidat Cergolj in modruje: Sedaj bo drugače, farji nam ne bodo komandirali, priti morajo možje z bradami, kakor so bili v Ricmanjih, jaz sem za to, da pridejo. Sedaj, možje suhorski, veste, koga ste volili v občinski odbor. Ljudi, katerim je vera stara šara in ki hočejo z njo barantači kakor Čič z jesihom. Spreglejte že vendor in pometite to vsiljivo robo iz svoje srede! — 9. t. m. se je pa na Suhorji dogodila žalostna nesreča. Žena Antona Gustinčič, Frančiška je v hipni blaznosti skočila v vodnjak in utonila. Baje je preveč žalovala za svojim 4letnim sinčkom, ki je v istem vodnjaku lansko leto utonil. Zapušča sedem nepreskrbljenih otrok in moža reveža z eno samo nogo. Bog nakloni dobra srca nesrečni družini!

n Iz Št. Petra na Krasu. Občinski odbor smo 4. t. m. še enkrat volili. Liberalci so mogočno napovedovali, da bodo oni s svojo birtovsko listo zmagali, pa so pogoreli, da bodo pomnili. Volili so se skoro polnoštevilno udeležili. S. L. S. je napredovala do 250 glasov — v tretjem razredu smo n. pr. napredovali za 140 — liberalci pa za 14. Iz občinskega odbora smo vse liberalce pomedli. Malo hudo bo za nekatere, kateri so mislili, da imajo županski stolec že v oblasti. Liberalci so se združili s soc. demokratami pa še ni šlo. Zadnja volitev pa je pokazala, da v občini Št. Peter za liberalce, demokrate ali druge nasprotnike S. L. S. ne bo še 100 let prostora v občinskem odboru. Izvrstne agitatorje so pa imeli nasprotniki, še pri svojih bližnjih sorodnikih niso ničesar opravili. Najbolje je opravil Jure iz Št. Petra. Mogočno se pod-

na pot, pod pazduhov pa ima velik zavitek plakatov. V najboljši nadi, koliko bo dosegel za naprednjake, pade mu cel šop v blato. Pa to ni bila nesreča, to je bila gola resnica. Kakor je Jure ves žalosten vlekel napisane kandidate iz blata, tako so res delali liberalci. Iz samih sleparij, hujskarij, laži, praznih obljud itd., hoteli so izvleči svoje somišljenike, pa ni šlo — ostali so v blatu! Ko so bili tako grozovito tepeni, bi človek mislil, da bodo saj tri leta pri miru. Kaj še! Zopet so napravili rekurz — za tega pa smejo vzeti patent. Pozna se, da njihovo politiko kaj brihtno vodi neizkušeni poštni uradnik. Deželna vlada, upamo, da bo v prav kratkem času podučila rekurzarje, da naj se pečajo z bolj pametnimi stvarmi. Vaščane v Hrastju pa opozorimo, da S. L. S. voli samo njene somišljenike in da imajo upati le od te stranke izdatne pomoči ne pa od ene same osebe! — Umrl je občespoštovanji posestnik Frančišek Gržina. Bil je jako podjeten in bi veliko pomagal tukajšnjemu ljudstvu, da bi bile razmere boljše. S pridnostjo pridobil si je precejšnje premoženje. Pogreba se je udeležilo veliko občinstva, med temi tudi pevsko društvo iz Košane, ki je pod vodstvom g. nadučitelja Grada zapelo nekaj žalostink.

n Žir. Opozarjamо še enkrat na kmetijski poučni tečaj, ki ga bo priredil deželni odbor dne 24. in 25. marca v Žireh, v prostorih ljudske šole. Spored bo naslednji: 1. V nedeljo, dne 24. marca predavata ob 7. uri po jutranji maši živinorejski nadzornik inženir Iv. Rataj, o govedoreji. Ob 3. uri popoldne po litanijah deželni živinorejski instruktor Jakob Hladnik o prašičjereji. 2. V ponedeljek na praznik, dne 25. marca predavata ob sedmi uri zjutraj po maši, deželni zadružni asistent dr. Josip Podobnik, o kmetijskih zadrgah; ob 3. uri popoldne po litanijah deželni mlekarški instruktor Anton Pevc o mlekarstvu. Skoro polletno volilno gibanje v naši občini je bilo dne 14. marca končano s tem, da je bil izvoljen posestnik Franc Petrič z 28 glasovi za župana. Izmed svetovalcev so dobili od 28 glasov: Mlinar And. 27 glasov, Franc Peterzel 26, Ivan Zajc 26, Janez Brence (Korita) 25, Janez Žust 24, Gregor Jereb 23, Janez Brence (Lavrovac) 22. Številke najlepše kažejo, da je v vrsti S. L. S. edinost in sporazum. Liberalci so upali do zadnjega, da bodo zasejali med naše može razdor zaradi županskih volitev. Pa se jim topot ni posrečilo, kot se jim podobne reči nikdar ne bodo. O tem naj bodo le prepričani. Mi pa kličemo po vsem volilnem delu, ki se je po zaslugu naših vrlih mož tako dobro obneslo: »Živila Slovenska Ljudska Stranka!«

n Iz Sp. Idrije. Umrl je najstarejši mož naše župnije Anton Baloh, podo-

mače Vojska. Visoko starost je dočkal, skoro 98 let. — Živi jih pa še nekaj v naši fari starih nad 90 let.

n Sp. Idrija. Dekliška zveza je nekaj pametnega sklenila. Vsako prosto nedeljo bodo dekleta priredile kak skupni izlet po naši obširni župniji in okolici. Dekleta so večrorna čipkarice, ki presede cel teden doma in zato je zanje zelo koristno, če se v nedeljah malo zgugljejo. Razven tega bodo s temi izleti spoznale vse zanimivosti naše župnije in okolice, obenem se pa tudi pošteno razveselite. En tak izlet so že naredile in vsem je bil všeč. Ta reč bi pa bila tudi še za druge dekleta naše vasi — predvsem za čipkarice — zelo zdrava in koristna. pride nedelja in nobena ne ve, kam bi se dala od dolgega časa. Tako bo pa po začrtanem sporedu vsako nedeljo izlet kam drugam in se bo videlo kaj novega. Spodnejedrijskim dekletom bi svetovali, da bi se zapisale v dekliško zvezo in bodo potem deležne teh dobrot in še drugega veselja.

n Iz Dol. Logatca. Dne 27. tek. mes. bodo pri nas občinske volitve. Dolgo časa so jih zadrževali, pa še bi jih radi, pa smo se na merodajno mesto pritožili. Sedaj so pri okrajnem glavarstvu hitro rešili reklamacije, županstvo je pa dobil ukaz, da mora takoj dan volitve organizirati. Liberalci hujskajo, da če bode naša stranka zmagala pri občinskih volitvah, da bodo novo cerkev zidali na takozvanem »poštnem vrtu«. Pa to so same hujskarie, češ, da bodo že na itak z dolgom obloženo občino še nove dolgove naložili. Cerkev je res potrebna popravila in olepšanja, kaker se spodobi za farno cerkev, kjer se hranijo sveti zakramenti; a to bi se lahko napravilo, ne da bi se nov davek nakladal na občino; seveda o tem nočeo nič slišati tisti, ki tudi sicer k maši nikoli ne pridejo ter si mislijo, da cerkev sploh treba ni. Dne 27. t. m. pa pojdimo vsi na volišče in izvolimo si za občinske odbornike može krščanskega prepričanja, ako se bo to zgodilo, potem se bo v naši občini pričelo novo življenje, kar Bog daj!

n Dobrova, dne 15. marca 1912. V sredo, dne 13. t. m., nam je nemila smrt zopet uropala vzornega mladenciča Matija Novaka, člane ugledne Marinkove družine v Razorah hišna štev. 6. Pokojnik je po kratki in mučni bolezni preminul v Ijubljanskem Leoniču, koder je bil operiran na slepiču. Previden s sv. zakramenti bil je že doma in je umrl ves udan v voljo božjo. Bolezen si je bil nakopal po prehladu ob daljši vožnji z biciklom; ker je bil vedno zdrav kot riba, se ni menil za prehlad pravočasno, misleč: samo je prišlo, bude že tudi zginilo, in stvar je bila zakanjenja. Pokojni je bil lansko leto meseca septembra dovršil mlekarški tečaj na Vrhniki. Pri nas je službo mle-

karja opravljal vestno, točno in vzorno od meseca oktobra 1911 pa do dne 8. t. mes.; za napredok mlekarne je bil ves vnet; delo v njej mu je bilo v največje razvedrilo. Dasiravno šele mladenič v 23. letu starosti, bil je v svojem značaju že pravi možak, odkrit in naravnost ter uljuden, miren in prijazen, ki je pa resnico vsakemu tudi v obraz povedal. Zvijače in hlimbe ni poznal nobene. Tak značaj imajo tudi vsi njegovi ostali bratje in sestre, kar so v polni meri pododelovali po svojem pokojnem očetu Mihaelu, ki je bil pred časom nad vse pravični in kremenito značajni župan tukajšnje občine. Takih mož se žal dandanes zelo pogreša. Blagega Matijeta bodemo bridko pogrešali vsi: Mlekarška zadružna kot mlekarja, domači pa kot vzornega sina, oziroma ljubečnega brata, sovrstniki pa kot vzglednega tovariša delavnosti, reda in varčnosti!

Iz raznih krajev

Hrušica pri Podgradu v Istri. Kako lepo se more napredovati tudi v naši gor. Istri s pomočjo zadružništva, nam je najboljši dokaz Mlekarška zadružna v Hrušici pri Podgradu. Naj govorijo številke same. Člani zadružne, katerih je bilo koncem 1911. leta 444, prejeli so za mleko v letu 1911. K 98.399 21 v, za dovoz mleka v mlekarno in za vožnjo iz Hrušice v Trst 19.647 K 38 v, torej skupno 118.046 K 59 v. Vsega tega denarja pred desetimi leti ni bilo v naših krajih. Povrh tega izkaže bilanca čistega dobička 6227 K 68 v. Ljudje so sami spoznali, da je zadružništvo jih bo pripeljalo do gospodarske samostojnosti in jih tako rešilo iz pesti onih, kateri se večkrat pokažejo kot največji narodnjaki, a v resnicu niso nič drugega, kakor narodni oderuhi v rokovicah. — Deželni kulturni svet v Poreču javlja Gospodarski zadružni v Podgradu, da se bode še nadalje delilo podpore za zboljšanje pašnikov, senokošev, napravo zračnih in svetlih hlevov in gnojničnih jam. Prosilci morajo vložiti prosinjo na Gospodarsko Zadružno v Podgradu do konca aprila t. 1. Istočasno se javlja od deželnega kulturnega sveta v Poreču, da se bo vršilo letos premovanje goved. — Gospodarska Zveza v Puli je izposlovala po neumornem prizadevanju svojega predsednika g. dr. Laginja izdatno državno podporo in sicer za javne zgradbe (ceste, pota, vodovode itd.), predvsem onim občinam v Istri, katere dosedaj še niso doobile ničesar ali pa premalo, (kakor na primer občina Podgrad 365.000 K, za nabavo potrebne hrane 200.000 K, za nabavo krme, posevkov, tropin itd. 200.000 K). Državni poslanec dr. Laginja se je zahvalil raznim referentom, naše ljudst-

Zavžijte,

ako ste nahodni, hričavi, zaslezeni in če težko dihate, Fellerjev fluid z znamko „Elsa fluid“. Mi smo se sami prepričali pri prsnih, vratnih boleznih itd., o njegovem zdravilnem, kašelj lajšajočem učinku. Dvanajstrica za poskušnjo K 5—, 2 tucata K 8'60 franko. Izdeluje le lekarnar E. V. Feller v Stubici štev. 16 (Hrvatsko).

Zupanstvo Muljava bode prodajalo na dražbi
občinsko posestvo na Polju.

Prodajalo se bo približno 24 oralov rodovitne zemlje, dva gozda, travniki in njive, skedenj in šupa z drvarnico, vse v dobrem stanu, prav blizu šole, pri stari cesti, ki pelje na Žužemberg in na Zatiški kolodvor.

Dražba se bo vršila na licu mesta

dne 11. aprila 1912 ob 8. uri dopoldne.

Več se poizve pri županstvu na Muljavi,

Županstvo Muljava,

dne 5. sušca 1912.

Ignaot Špendal, župan.

ZA VODNIJAKARJE!

(Sternarie) Za napravo vodnjakov in betonskih obročev prodamo po znatno znižani ceni skoraj nove

modele in vse drugo orodje za vodnjakarje.

ZAJEC & HORN, Ljubljana

Razširjajte Domoljuba.

Oglas.

Semenj v Št. Gotardu pri Trojanah
 se bo vršil

na cvetni petek t. j. dne 29. marca 1912
 po navadi, kakor prejšnja leta.

Semenjsko predstojništvo v Št. Gotardu.

Priznano najboljši **Portland-cement** iz tovarne

Zidanimost prodaja po prav znižani ceni

K 2'40 za vrečo 50 kg

849

katerega ima vedno in svežega v zalogi tvrdka
Davorin Podlesnika v Radečah pri Zidanemmostu. — Pri večjem odjemu da se popust

Volneno in perilno blago. Sukno, kamgarn, modno blago za moške

Občno naznanilo!

Najugodnejši nakup blaga za moške in ženske obleke, kakor tudi velikansko zalogo najdete pri čez 40 let obstoječi občno znani, zanesljivi trgovski hiši

R. Miklauc v Ljubljani, Stritarjeva ul. 5

in v podružnicah te tvrdke, to so gvatne (manufakturne) trgovine

„pri Škofu“ in „pri Miklavžu“.

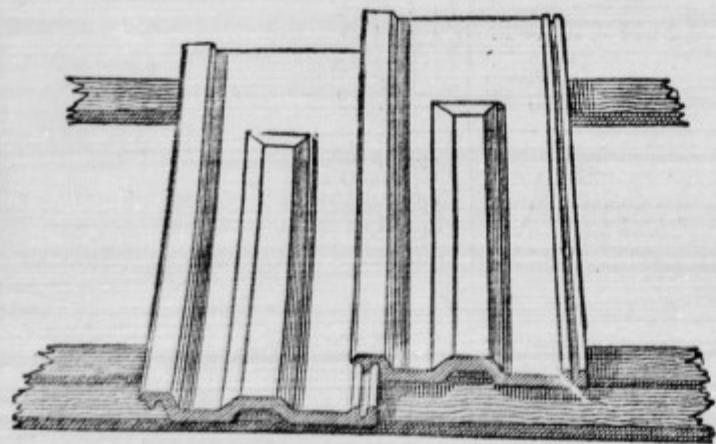
Krasne novosti volnenega blaga za obleke in bluze, fini perilni kambrik in cefir.

Tovarniško skladišče bele kotenine za perilo in rjuhe. Poseben oddelek blaga za moške obleke, fini modni kamgarn, ševijot, lovsko sukno, fino črno blago, kakor tudi vse vrste hlačevine. Najokusnejši in vedno najnovejši vzorci svilenih in polsvilenih rut in šerp na izbiro brez enakosti. Zunanjam naročnikom se pošlje zanesljivo dobro blago, na zahtevo tudi cenik brezplačno. Zelo priporočljivo je, preskrbeti se v tej trgovini z lepim in trpežnim blagom. — Gospodom trgovcem in krošnarjem se priporoča, da si ogledajo oddelek za na debelo.

Ustanovno leto 1869.

Ustanovno leto 1869.

Tovarniško skladišče bele kotenine, civilha i. t. d. za trgovce

F.P. Vidic & Komp., Ljubljana

tovarna zarezanih strešnikov ponudi v vsaki poljubni množini patent. dvojno zarezani

strešnik-zakrivač

s poševno obrezo in priveznim nastavkom „sistem Marzola“

Brez odprtih navzgor!

Streha popolnoma varna pred neviktami!

Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje strel sedanjosti.

Na žaljo potljemo takoj vzorce in popis.

814

Spretni zastopniki se isčejo.

Jzgotov. predpasnike, srajce in hlače

200.000 zelo močnih, lepih
lepotilnih in drevoredni
dreves

Tovarna „JANUS“ - koles
3 letno jamstvo

Največja in najboljša tvrdka
na kolesi: šivalne stroje ter
njihova delo.

Najboljši Izvor

na kolesi, šivalne stroje, pne-
umatiko in druge potreb-
štine. Janus kolesa s 3 letnim
jamstvom od 95 K naprej,
zunanjja pneumatika (Mantel)
od K 4-20, notranja pne-
umatika (Luitzschlauch), pr-
ve kavosti, nesestiti, od K 2-80,
acetilinske svetilke od K 2-—,
od K 1-20 ročni vronci in dr-
od 20 h, prvo vrste verižice
od K 2-70, pedali za povrtno vrste
od K 2-50, pesta s prostim
tekom (Freilaufbahn) od K
12-50 naprej. Sedia, turbice,
osi itd., za vse sisteme,
nmlj. cevi v vseh merah
itd., najceneje. Lastne po-
prave, zavod za ponikljjanje
in nemaj liranje. Pošilja vsak
dan po pošti.

Zahajavajo cenik 1912 za-
stonj in poštne prosto.

Dverna tvrdka za koleso obrt

Maks Skutecky.

Dunaj I, Stubenring 6.

Naročajte sobotnega, Slovence!

Glavni pogoj

telesnega zdravja je popolna pre-
bava vseh redilnih snovi. 12

Predkušeno iz izbranih najboljših in uspešnih zdravilnih seli skrbno napravljeno, tek zbljujoče in pre-
bavljanje pospešuječe in lahko odvajajoče domače
zdravilo ki ublaži in odstrani znanestanele nezmer-
nosti, slabe diete, prehlajanje in zoprnega zaprja,
n. pr. gorečico, napenjanje, nezmerno tvorbe klin
ter krča je dr. Rose balzam za že-
lodec iz lekarne B. Fragner v Pragi.

S V A R I L O I Vsi deli emb lažo
Imajo postavno
deponovanost varst. známky

GLAVNA ZALOGA: LEKARNA
B. FRÄGNER-ja, a. in kr. dver. dobavitelja,
„Pri črem orlu“, PRAGA, Mala strana 203,
vogal Nerudove ulice. 3119

Na petti se razpoljiva vsek dan. 7-8
Cela stekl. 2 K, pol stekl. 1 K. Proti naprej vpošilj.
K 120 so pošilje malta steklenica, za K 1-80 velika stek-
lenica, za K 4-70 2 veliki steklenici za K — 4 velike
steklenice za K 22 — 14 vol. steklenici poštne prosto
na vse postaje avstr.-ogr. monarhije.
Zaloga v lekarnah avstr.-ogr. — V Ljubljani: Rih.
Sušnik, Dr. G. Piccoli, Jos. Čizmač.

Daje po

4 3/4 %

Vzajemno podporno društvo v Ljubljani

Kongresni trg 19

registrovana zadruga z omejenim poroštvtom

Kongresni trg 19

sprejema hranične vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure določene in jih obrestuje. **po 4 3/4 %** brez odbitka, tako, da dobi vlagatelj od vsakih vloženih 100 K čistih 4 K 75 v na leto. Rentni davek plačuje društvo samo. Daje tudi svojim članom predujme na osebni kredit, vratičive v 7 in pol letih (90 mesecih ali 390 tednih) v tedenskih, oziroma mesečnih obrokih, kakor tudi posojila na zadolžnice in menjice.

Dr. Fr. Dolšak l. r.,
zdravnik v Ljubljani, podpredsednik,

Prelat A. Kalan l. r.,
predsednik.

Kanonik I. Sušnik l. r.,
podpredsednik.

Častna izjava.

Podpisani Anton Pleskovič iz Potočne
vasi št. 9, s tem javno vse žalivke, izrečene o
gosp. Josipu Knafelcu, krčmarju na Jamu pri
Dvoru, ker ga poznam kot poštenjaka in se mu
zahvaljujem, da mi je odpustil in odstopil od tožbe.
V Žužemberku, dne 8. marca 1912.

783

Anton Pleskovič.

Ceneje gospodinjite,

ako pripravljate Vašo kavo za za-
jutrek, malico in večerjo s pravim
zagrebškim : Franckom : s kavinim
mlinčkom, ki je po okusu zrnati
kavi najbolj sličen.

In zakaj? Ker ima pravi : Franck :
slosten okus, ker povzdigne vonj
zrnate kave in je pri vsem tem
vendar najcenejši, ker je najizdat-
nejši kavin pridatek.

846 III

Cerkveniški pomočnik

se sprejme s 15. aprilom pri mestni žup. cerkvi
v Škofji Loki, prošnje naj se pošijejo na **Jos. Roj-**
nik, mestni organist v Škofji Loki.

850

Grozno

visoke cene se plačujejo pogosto za moška
in ženska sukna, česar se pa vsak zaseb-
nik na popolnoma lahek način ubrani in
sicer če direktno naroča sukna, kakor tudi
vse platneno blago izključno le iz šlezij-
skega tvorniškega trga.

Zahajavajo toraj, da se vam brezplačno
dopošlje moja pomladna in poletna ko-
lekcija. Trgujem samo s prvo vrstnim
blagom. Razpošiljalnica sukna

Franc Smid

Jägerndorf Nr. 220 avstr. Šlezija.

Prvo nagrado je dobil „Atlanta“ nemška kmetijske
družbe na jubilejni razstavi Kassel v juniju leta 1911.

Novo pridelovanje zgodnjega krompirja

„PRAVEGA ATLANTA“

se najbolj izplača od vseh vrst zgodnjega krompirja.

Gospod Fr. W. predsednik društva vrtinarjev Zerbst-Ankuhn
je o tem pisal sledi: Z Vašim „Atlanta“ smo celo zadovoljni.
„Atlanta“ je priskočil že 20. junija vse takoj v Zerbstu značne vrste
zgodnjega krompirja na več kot dvojni pridelek. Priporočim, da jo
precej veliko pridelovanje zgodnjega krompirja takoj v Zerbstu, ter
se samo najročovitejše in najboljše vrste zgodnjega krompirja takoj
sadijo. Ponovim torej svojo sodbo, kar se zgodnjega in izdatnega
pridelka, okusa ter oblike tista, ne dozaja „Atlanta“ nobena druga
vrsta niti od daleč ter bo „Atlanta“ druga vrsta bolj in bolj izpo-
drinila. Zato morem toplo priporočati to izvestno novost vsemu to-
varišu in kmetovalcu.

Originalni zavojil s svincem zapri te: Erturta,

2 kg M 2 — 4 kg M 3 — 10 kg M 6 —

20 . . . 11 — 50 . . . 25 — 100 . . . 45 . .

Cenik o novih vrstah krompirja za semena, novih solenjavah, velikan-
skih rdečih jagodah, jagodeh, roščah zastoji in poštne prosto.

GEBRÜDER ZIEGLER, Erfurt 220.

Dobavitelj Njega Veličanstva nemškega cesarja.

250

H. SUTTNER, Ljubljana 1, Mestni trg štev. 25

Pozor!

Pozor!

št. 410 nikel Roskopf
jako dobro idoča, samo K 4·10,
št. 500 z sekund. kazalcem K 5·50
Dve leti garancije.

Laštna protokolirana tovarna ur v Švici.

Tovarniška znamka

,IKO'

Vsak čitatelj tega časopisa dobi zastonj in poštne prosto moj bogati cenik od ur, zlatnine in srebrnine. - Pišite še danes eno dopisnice za 5 vinarjev na tvrdko

H. SUTTNER, Ljubljana 1.

AGENTI

na vseh krajih monarhije
dobe visok zastrelk s
urodajo izdelkov bratov,
izd. tovarnice lesene
zastrel in zavornic
Hollmann & Merkl
Brunov 52, Češko.
Krasne novosti verenih
in tkanih zastrel.

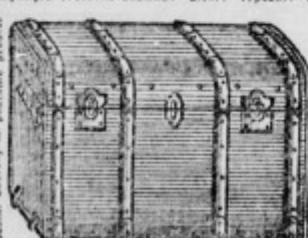

4 t. dne
za
poskušnjo
in

na ogled
pošiljam ceno moja preizku-
šena kolesa oziroma »Bohe-
miz« pneumatiko in posa-
mezne dele koles. Zmerni pla-
čilni popoi. Iustrovani cenik
zastonj! F. Dušek, tovarna,
Opčno, St. B. Nr. 2109, Češko.

Kovčegi Winkler

Najboljja svetovna znamka! Litel! Trpežni! Cene brez konkurenca!

Tovarna in špecijalna trgovina
kovčevjem, torbico
in usnjene robe
Josip Winkler
& sinovi.
Ustanovljene 1876
Donaj I., Himmel-
pfortgasse 7/A.
Winkler-jevi nizki
kovčev od K 32 n.

Srečke v karist, Slov. Straži

Glavni dobitek turških sreč pri žrebanju dne 1. aprila 400.000 frankov.

Vsaka srečka mora biti izzrebana, najmanjši dobitek
znamka 230 K. Turške srečke na mesečne obroke po 4 K
75 vin., se tri druge dobre srečke zraven z glavnimi
dobjiki skupaj čez milijona krov vsako leto na mesečne
obroke po 6 K 25 vin. Pojasnila daje, naročila sprememba g.
Valentin Urbančič, Ljubljana, Kongresni trg 19.

Adolf Hauptmann-a nasled.
A. ZANKL SINOV

tvornica barv, lakov in firnežev

priporoča: 214
oljnate, suhe, emajline in fasadne barve,
firnež kranjski, laki, mavce (Gyps) olje
za pode in stroje, karbovine, čopiči itd.

Naslov zadostuje: A. Zankl sinovi, Ljubljana.
Cenik zastonj.

Tovarna štedilnikov H. Koloseus, Wels, Zg. Avstrijsko.

Po dobroti in kakovosti nepre-
kosljiv železni, emajlirani, por-
celanasti štedilniki kakor tudi iz
majolike za gospodinjstvo, hotele,
restavracije itd. Načrti za ku-
hinje na paro, plinove štedilnike,
irske peči za trajno kurjava. Do-
bjijo se v vsaki železni trgovini,
kjer ne, se pošiljajo naravnost.

Zahvalejte

„Izvirne Ko-

loseus - šte-
dilnike“ in z-
vrnute slabše
izdelke. 3973
Ceniki zastonj.

Ioden in modno blago

za gospode, in dame

tovarna sukna

KAREL KOCLAN
v Humpolcu, Češko.

Vzorec franko. Tovara cena

SUKNO,

335

Varstveno zavarovan.

PURJODAL.

Jod sarsaparilla Izdelek čistli kri, pospešuje prehavo,
ljaja krče, kakor tudi nervozne bolesti. Povod tam, kadar
se jod ali sarsaparilla izdelek predpisuje, se uporablja z
najboljšim uspehom.

Cena steklenici K 2·20, po pošti 40 vinarjev več za zavitek.

DUNAJ VII./1.,

Kaiserstrasse 73 - 75.

3249

Herbabny-jev podfosfornato-kisl

Apneno-železni sirup

Ta je že 42 let uveden, zdravniško preizkušen in priporočen
prvi sirup. Odstranjuje sicer, pomiluje kakej in vzbuja slast.
Pospešuje prehavo in reditev in je izbornoto sredstvo za tvoritev
krvlji in kosti.

Cena steklenici K 2·50, po pošti 40 vinarjev več za zavitek.

Edino izdelovanje in
glavna razpošiljatev:

Dr. Hellmannova lekarna

V zalogi je še pri gg. lekarnarjih v Ljubljani, Beljaku, Celju, Čelovcu, Črnomilju, Novem mestu, Reki, Sovodnju, Št. Vidu, Trbižu, Trstu, Velikemu in Volšperku.

Pristroj samo z znamko
narejenem znamko
Julius Herbabny Wien